Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2244 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 20 iulie 1956

Fruntași în munca agricolă

Oricine călătorește în aceste zile prin țară, cu trenul, cu automobilul, cu avionul sau chiar cu vaporul, pe Dunăre, nu se poate să nu întîlnească, în drumul său, aspecte ale bătăliei pentru strîngerea pîinii pe care o dau oamenii muncii de la sate. Aici—un grup de secerători sau cosași; dincolo — o arie în plină activitate; tractoare, combine și alte mașini străbat holdele, lăsînd în urma lor fie peria măruntă a miriștei, fie bulgării negri ai brazdelor proaspăt răsturnate. În această forfotă de munci deosebite, dar care au, toate, același scop, găsești întotdeauna și tineri. Pe tractor sau pe combină, cu secera sau cu coasa în mînă, la coșul batozei sau la coarnele plugului — tinerii care muncesc pe ogoare aduc o contribuție de preț.

În această perioadă, utemiștii și tinerii țărani muncitori, mecanizatori, intelectuali de la sate, muncesc cu mai multă însuflețire, cu mai mult spor. Chiar în zilele cînd începea campania, cei mai buni utemiști din toată țara au discutat la Congresul al II-lea al U.T.M. despre activitatea întregii organizații, au arătat, printre altele, succesele obținute de organizațiile U.T.M. sătești și au stabilit care sînt sarcinile lor de viitor. Chiar în acele zile, la Congresul U.T.M. a luat cuvîntul, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, arătînd în ce fel poate tineretul să aducă o contribuție mai mare la traducerea în viață a politicii partidului de întărire economică a patriei și de ridicare necontenită a nivelului de trai al poporului. Îndrumările partidului, propunerile delegaților au fost sintetizate în Rezoluția Congresului al II-lea al U.T.M., document de cea mai mare importanță pentru activitatea organizației noastre revoluționare de tineret.

Studiind și însușindu-și documentele Congresului U.T.M., utemiștii de la sate își orientează munca pe direcțiile cele mai importante, pe obiectivele cele mai arzătoare. Utemiștii din comuna Topalu, regiunea Constanța, au găsit scris în Rezoluție: Congresul consideră că sarcina principală a organelor și organizațiilor U.T.M. care-și desfășoară activitatea la sate, ca și a tuturor tinerilor țărani muncitori este participarea cu tot entuziasmul la înfăptuirea măreței opere de transformare socialistă a agriculturii". Încă înainte de Congres, întreaga organizație de bază U.T.M. din Topalu a intrat în gospodăria colectivă și acum toți utemiștii muncesc cu hărnicie la strîngerea recoltei. Totodată, ei au înțeles că nu trebuie să se mulțumească numai cu atît. De aceea au luat hotărîrea ca, sub conducerea organizației de partid, să continue munca politică avînd ca obiectiv: pînă la sfîrșitul verii întregul sat să fie colectivizat!

Desigur, și tinerii colectiviști din Drăgănești-Olt au pornit să îndeplinească această indicație, atunci cînd au hotărît să muncească mai mult pentru întărirea gospodăriei lor; ei știu că o gospodărie puternică, bine dezvoltată, este unul dintre cele mai bune exemple care pot convinge pe țăranii muncitori să muncească într-un fel nou, socialist. Recolta pe care o vor obține de pe cele peste 60 hectare de porumb luat în patronaj de organizația de bază U.T.M., ca și entuziasmul cu care muncesc utemiștii pentru strîngerea fără nici un fel de pierderi a păioaselor, stau chezășie voinței lor neclintite de a-și da aportul operei de transformare socialistă a agriculturii. Documentele Congresului U.T.M. arată că această muncă nu trebuie să cunoască nici o pauză sau scădere, că la ea trebuie să participe toate categoriile de tineret.

Tinerii mecanizatori din S.M.T. și gospodăriile agricole de stat au, în perioada recoltării, sarcini de cea mai mare răspundere. Colectivul de la S.M.T.-Podu Iloaiei, regiunea Iași, și-a luat angajamentul ca în acest an să reducă prețul de cost cu un leu la fiecare hectar de arătură normală și să sporească productivitatea muncii cu 3 la sută. Pentru a ajuta la îndeplinirea acestui angajament, organizația de bază U.T.M. a încurajat propunerea utemiștilor Eugen Șerban și Gheorghe Cioroiu de a aplica inițiativa tinerilor muncitori de la uzina „Tudor Vladimirescu" din Capitală — curățenie, organizare, atitudine civilizată în producție. Acum, în campania de vară, toate brigăzile de tractoriști folosesc această inițiativă, care-i ajută să obțină rezultate bune în muncă. Organizația de bază U.T.M. de la S.M.T.-Podu Iloaiei dă dovadă că se străduiește să-și însușească una din indicațiile de seamă ale Rezoluției: „Organizațiile U.T.M. trebuie să ajute la creșterea rentabilității tuturor unităților socialiste de stat ale agriculturii..." Aceeași dovadă o dau utemiștii din G.A.S.-Moțățel care, înainte de a ieși în campanie, au organizat o discuție despre contribuția lor la creșterea rentabilității gospodăriei, utemiștii de la S.M.T.-Cobadin, regiunea Constanța, care folosesc în campania de vară agregate de două secerători-legători la un tractor și alții.

Un anumit pasaj din Rezoluție a atras în mod deosebit atenția și altor tineri, nu numai celor legați direct de munca pe ogoare: „Tineretul nostru este chemat să-și dezvolte patriotismul său fierbinte în fiecare an agricol, în deosebi în perioadele de vîrf ale muncilor, participînd cu sutele de mii la strîngerea recoltei la timp și fără pierderi". Această chemare înflăcărată are un ecou puternic în inimile tinerilor, mai ales că este încă vie amintirea muncii entuziaste a voluntarilor care, în anii trecuți, au dat un ajutor însemnat la recoltatul păioaselor, al bumbacului, al strugurilor. Această chemare face ca în fiecare oraș și numeroși tineri muncitori, elevi, studenți să ceară a fi trimiși la recoltări. În gospodăria de stat Rătești, regiunea Pitești, au venit 55 tineri de la fabrica „Textila-11 Iunie" din Pitești. Curînd după aceea, directorul gospodăriei telefona la comitetul regional U.T.M., pentru a mulțumi în numele colectivului gospodăriei pentru prețiosul ajutor. De asemenea, conducătorii și muncitorii gospodăriei de stat Pantelimon, din regiunea București, au numai cuvinte de laudă pentru elevii de la Școala profesională a depoului C.F.R. din București, care au venit să ajute gospodăria în campanie.

După cum bine se vede, a studia documentele Congresului al II-lea al U.T.M. nu înseamnă doar a cunoaște ceea ce este scris în ele. Aceasta înseamnă a lupta pentru traducerea lor în viață, pentru îndeplinirea pas cu pas, perseverent și cu hotărîre a prevederilor și indicațiilor pe care le cuprind. Pentru mobilizarea tineretului la munca în campania de vară, pentru strîngerea lui în această perioadă la o activitate și mai intensă, în opera de transformare socialistă a agriculturii și de sporire continuă a producției agricole, vegetale și animale, documentele Congresului sînt un prețios ajutor. Să le studiem, să ni le însușim și să le aplicăm fără întîrziere în practică. Fiecare utemist și tînăr țăran muncitor să se străduiască — așa cum a cerut Congresul — să fie fruntaș în munca agricolă, în lupta pentru pîinea poporului!

„Scînteia tineretului"

Aurica Dinu, tînără colectivistă din Căzănești clădește de dimineață pînă seara snopii de grîu auriu.
Foto: DUMITRU F. DUMITRU

BULETIN MEDICAL
asupra stării sănătății tovarășului dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale

În starea generală a bolnavului se constată o ușoară ameliorare. Fenomenele de insuficiență cardio-circulatorie în ușor regres. Temperatura 36,8, tulburările respiratorii mai atenuate. Pulsul 90 pe minut, în general regulat, cu tulburări de ritm trecătoare. Tensiunea arterială 100 mm/70 mm. Hg.

Se aplică tratamentul în continuare.

Acad. N. GH. LUPU
prof. C. ILIESCU
conf. F. KÖPPICH
dr. E. FRONESCU
dr. E. CABA

Deva, 19 iulie 1956

Fontă, oțel și laminate peste plan

Întrecerea însuflețită ce se desfășoară între brigăzile de furnaliști, oțelari și laminatori de la combinatul siderurgic din Hunedoara face ca fiecare zi să se încheie cu noi succese în producție. Colectivul de la furnalul automatizat nr. 6 a dat peste plan în primele 17 zile din luna iulie 1067 tone de fontă. Furnaliștii din brigada condusă de Ștefan Cazan, care în această perioadă au depășit planul cu 20,58 la sută, dețin întîietatea în întrecere. Brigăzile de tineret în frunte cu prim topitorii furnaliști Avram Culda, Ion Bîldea și Dumitru Duca au dat și ele peste plan 131 tone de fontă.

La oțelăria Martin, datorită aplicării metodei sovietice Matulineț și a extinderii inițiativei prim topitorului oțelar Gogu Iosan, între 1 și 18 iulie s-au elaborat 120 de șarje rapide, dîndu-se peste plan 1306 tone de oțel. Și de data aceasta în fruntea întrecerii sînt brigăzile de tineret conduse de prim topitorii oțelari Aurel Stanciu, Vasile Costache și Dumitru Stratulat de la cuptorul nr. 4, care au elaborat 41 de șarje rapide și au topit cu 738 tone de oțel mai mult decît prevedea planul. La cuptorul nr. 5, unde planul a fost depășit cu 380 tone de oțel, cele mai mari realizări le-a obținut echipa condusă de Partenie Marișca.

Laminatorii au dat în această perioadă, peste plan, 735 tone de laminate și au sporit productivitatea muncii cu 7,36 la sută. Sînt fruntași în întrecere laminatorii conduși de maistrul Ion Trifu, care au dat pînă la 18 iulie cu 14,1 la sută mai multe laminate decît prevedea planul. În ziua de 17 iulie ei au obținut o producție record, îndeplinind planul în proporție de 126,1 la sută.

După exemplul celor din Armășești

Inițiativa tinerilor din comuna Armășești, regiunea București, de a ajuta pe țăranii muncitori bătrîni, pe văduve și soțiile celor care își satisfac stagiul militar, la strîngerea păioaselor este îmbrățișată cu multă însuflețire de tinerii din regiunea Oradea.

În comuna Diosig 23 de tineri, organizați în 3 grupe, au recoltat în două zile grîul de pe 4 ha. și au prășit a treia oară 2,50 ha. cu porumb pe ogoarele văduvelor Iuliana Gall și Maria Szabo. Grupele de utemiști conduse de Margareta Balogh, Carol Szabo și Nagy Ștefan din comuna Săcueni au recoltat 7,50 ha. cu grîu ale soțiilor celor plecați în armată.

O rodnică activitate desfășoară și tinerii din raionul Salonta. Grupele de tineri conduse de utemiștii Pavel Magyar din comuna Tăut, Floarea Tocuț din comuna Petid, Ioan Sălăjan, Gligor Mihuț și alții din satul Mocear au și terminat recoltarea grîului de pe ogoarele țăranilor muncitori bătrîni, văduvelor și soțiilor celor plecați în armată din comunele lor.

Valorificarea maximă a gazelor de sondă

Au trecut 6 luni de cînd petroliștii de la schela Boldești au adresat tuturor schelelor din regiunea petroliferă Ploești o chemare pentru captarea și valorificarea maximă a gazelor de sondă. Bilanțul încheiat la sfîrșitul acestei perioade este rodnic. El arată că petroliștii au reușit să capteze și să valorifice, în plus față de prevederile planului, mai mult de 50.000.000 m.c. de gaze care înainte se pierdeau în aer. Petroliștii din Boldești, inițiatorii acestei acțiuni, se situează printre fruntași. Ei au captat în prima jumătate a acestui an, peste plan, mai mult de 10.000.000 m.c. de gaze.

Sosirea unei delegații economice din R.F.G.

Joi la amiază a sosit în Capitală o delegație a Comitetului pentru schimburile cu Estul — „Ostausschuss" — din Republica Federală Germană, condusă de dl. Otto Wolff von Amerongen.

Delegația germană va duce tratative cu o delegație romînă în cadrul Comisiei mixte prevăzute de convenția încheiată de Întreprinderea de Stat pentru Comerț exterior „Agroexport" și „Ostausschuss", care reglementează schimburile comerciale dintre țara noastră și R.F. Germană.

Comisia mixtă va analiza desfășurarea schimburilor comerciale efectuate în baza convenției în acest an și va face recomandări pentru dezvoltarea lor în viitor.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației germane au fost întîmpinați de reprezentanți ai Camerei de Comerț a R.P.R. și ai Întreprinderilor de stat pentru comerțul exterior.

Noutăți științifice

Barcă... în rucsac

Fotografiile alăturate nu sînt rodul imaginației vreunui desenator sau trucurile unui fotograf, ci o ultimă realizare a tehnicii sportive. Amatorilor de excursii și canotaj li se oferă o construcție simplă și trainică de barcă, care poate încăpea într-un rucsac. Dintr-un sistem de bare de duraluminiu s-a confecționat scheletul bărcii; apoi o învelitoare de cauciuc realizează învelirea perfectă a bărcii. Vîslele sînt compuse din bare din același material. Barca, realizată în R.P. Polonă, poate fi montată și demontată în numai 15-20 minute. Lungimea bărcii este de 4 m., lățimea — 1,1 m., în mijloc și către capete 0,35 m. Ea dispune de 3 locuri. Greutatea rucsacului complect cu încărcătura este de aproximativ 15 kg. În acest „rucsac" original mai pot încăpea și numeroase mici obiecte atît de necesare turistului.

O mașină de scris pitică

La tîrgul de primăvară din Leipzig a fost expusă o mașină de scris portativă „Colibri" produsă de întreprinderea populară din R.D.G. „Droma". Mașina este atît de plată încît intră cu ușurință în despărțiturile unei serviete. Greutatea ei este de numai 3,5 kg.

Cu toate că și greutatea și dimensiunile ei sînt foarte mici, ea este tot atît de rezistentă ca mașinile obișnuite. Astfel, la această mașină se pot bate ușor pînă la 10 exemplare text.

Construcția susținătorului de hîrtie permite să se scrie pînă la marginea de jos, ceeea ce este foarte important cînd se folosesc foi de hîrtie mici.

„Colibri" este construită din cîteva „blocuri" și subansamble, ceea ce ușurează îngrijirea mașinii și repararea ei, ca și schimbarea literelor.

Caise neobișnuite

Sîntem obișnuiți ca la un kilogram de caise să avem zece sau chiar mai multe fructe frumoase. Și în fotografia pe care v-o înfățișăm sînt tot niște caise, numai că una singură cîntărește 350-400 grame, ceea ce înseamnă că la un kilogram sînt cel mult 3 caise. Desigur că înfățișarea cît și greutatea neobișnuită, dau naștere și întrebării: unde cresc asemenea caise minunate? Răspunsul e simplu: în grădina biologului Rudolf Palocsay din Cluj. El a reușit să obțină hibrizi de caise deosebit de frumoase și cu un gust delicios, cum nu au fost obținute pînă acum în țara noastră.

Apă vie pentru Iași

Convorbire cu ing. Mircea Dumitrescu
șeful sectorului Șoregari al conductei Prut-Iași

ÎNTREBARE: Care e importanța economico-socială a conductei de apă Prut-Iași a cărei construcție a început de curînd?

RĂSPUNS: Să-mi fie iertată încercarea de a răspunde acestei întrebări pornind de la un fapt sezisabil zilnic în drumul meu de la șantier spre centru. Sectorul Șoregari se află în imediata apropiere a orașului Iași. Ne învecinăm cu locuințele oamenilor. Cînd treburile mă rețin mai tîrziu pe șantier, încît pornesc spre centru către orele înserării, asist la următoarea scenă: un grup de oameni strînși în jurul unei pompe de cartier așteptîndu-și rîndul la apă.

Scena aceasta îmi revine în minte ori de cîte ori mă gîndesc la construcția conductei de apă Prut-Iași pe care am început-o. Este un fapt cunoscut că actuala conductă de apă care a fost construită în urmă cu mai bine de 40 de ani, nu mai poate acoperi necesitățile industriale ale orașului, ca și nevoile locuitorilor. Construcția acelei conducte dictată de interesele burgheziei și moșierimii — ca amănunt de senzație se poate cita faptul că prețul fontei a crescut pe piața mondială ca rezultat al consumului uriaș necesitat de construcția conductei lungi de peste 100 km. peste 3.000 vagoane — n-a ținut seama de perspectivele de dezvoltare a orașului în anii următori.

Dar dacă în anii stăpînirii burghezo-moșierești Iașul într-adevăr nu s-a dezvoltat conform cerințelor unui oraș modern, în timpul regimului democrat-popular s-au construit numeroase fabrici noi și s-au dezvoltat altele. Aș cita printre ele: fabrica de penicilină, „Țesătura", Atelierele C.F.R.-Nicolina și altele. S-a mărit rețeaua institutelor în învățămînt superior.

Creșterea potențialului industrial și cultural al orașului a dus și la creșterea numărului locuitorilor. Toate acestea reclamă **necesități sporite de apă, pe care actuala conductă nu le poate satisface.** Iată așadar considerentele pentru care s-a proiectat și început construcția noii conducte Prut-Iași, care la sfîrșitul primei etape va suplimenta debitul de apă al orașului cu circa 25.000 m^3 zilnic.

ÎNTREBARE: În ce constă lucrările pe șantier și care este stadiul lor actual?

RĂSPUNS: Șantierul noii conducte de apă cuprinde trei sectoare principale. În cel aflat la malul Prutului se va construi un cheson care are menirea să absoarbă și prin micșorarea vitezei de scurgere a apei să permită o primă purificare. Aici vor fi instalate pompe puternice.

De la acest punct al șantierului va porni conducta spre Iași, pe o lungime de 17 km. În vederea economisirii fontei o parte a conductei va fi confecționată din beton. Sectorul principal de unde vor fi dirijate lucrările de așezare a conductei se află la Halboca, așezată cam la jumătatea drumului dintre malul Prutului și Iași.

În sfîrșit, cel de al treilea sector, cel de la Șoregari cuprinde complexul de purificare a apei. Aici se construiește stația de coagulație, decantoare și filtre, care au menirea de a transforma apa pompată din Prut în apă potabilă. Tot aici se construiesc două rezervoare cu o mare capacitate.

Necesitățile de apă ale orașului, despre care am vorbit mai sus, cer un ritm rapid de construcție. În momentul de față lucrările cele mai avansate sînt acelea din sectorul Șoregari. Astfel aici a început turnarea fundațiilor stației de coagulație și stației de filtre. De asemenea a început turnarea betonului de egalizare la primul rezervor. **În atelierul de prefabricate se toarnă în serie piese din beton dintre care cele mai importante sînt** stîlpii de la rezervor în greutate de aproape 1.000 kg. fiecare și plăcile acoperiș de la rezervoare în greutate de circa 2.400 kg.

În desfășurarea lucrărilor s-au stabilit procese tehnologice mecanizate. Transportarea materialelor se face, în afara camioanelor basculante existente, și prin loco-tractoare.

ÎNTREBARE: Care este contribuția tineretului în executarea lucrărilor pe șantier?

RĂSPUNS: După cum se știe, șantierul conductei de apă Prut-Iași a fost declarat șantier al tineretului. La chemarea C.C. al U.T.M. pe șantier au sosit peste 200 de brigadieri. Cei mai mulți au fost repartizați să lucreze în sectorul Șoregari, la săpături, amenajări de drumuri etc. Pe șantier, brigadierii au primit echipament complect. Printre ei sînt numeroși tineri care au mai lucrat pe șantiere naționale ca, de pildă, Mihai Doroftei, Ștefan Vizitiu și alții. Ei au adus spiritul eroic de muncă al marilor șantiere, experiența organizatorică, dragostea intensă pentru munca de constructor. Unii dintre ei, pe baza experienței pe care o au, au fost numiți responsabili de brigăzi.

Deși încă în faza de organizare, conducerea șantierului a luat unele măsuri pentru deschiderea unor cursuri de calificare de zidari, dulgheri, fierari-betoniști, mecanici și instalatori, în așa fel încît odată cu terminarea lucrărilor cei mai mulți dintre brigadieri să cunoască o meserie.

Despre munca lor propriu-zisă aș putea afirma că cei mai mulți brigadieri lucrează cu sîrguință. Organizați în brigăzi ei depun eforturi sporite pentru terminarea lucrărilor în termen. Amintesc aici cîțiva dintre brigadierii evidențiați încă din primele zile: Gheorghe Igescu, Gh. Moise, Leonte Octav și alții. **Unii dintre ei au primit chiar scrisori de felicitare din partea comitetelor raionale U.T.M. de unde au plecat.**

CĂLĂTORII

PARIS, 1956

Ion Finteșteanu
artist emerit al R.P.R.

În decurs de două luni, cu un scurt interludiu dintre două exprese, am drumețit prin Franța; în aprilie-mai, am luat parte la Festivalul Internațional al filmului de la Cannes pentru ca, abia întors în țară, să mă întorc din nou, de data aceasta la Paris, cu Teatrul Național „I. L. Caragiale", în cadrul Festivalului Internațional de artă dramatică. Aș putea spune că, în intervalul dintre aceste două drumuri în care am străbătut circa 12 mii de kilometri de cale ferată, nici nu am avut timpul să despachetez, deoarece am intrat în repetiții de zi și de noapte cărora Sică Alexandrescu — întors și el din Finlanda unde montase „O scrisoare pierdută" și „Ultima oră" — le-a impus un ritm neobișnuit.

În sfîrșit, în ziua în care trenul a pornit din gara Băneasa în uralele de succes ale mulțimii care ne însoțise, am crezut că mă voi putea fereca în cușetă ca să mă odihnesc, ca omul care abia s-a întors și a pornit din nou la drum lung. Dar Sică Alexandrescu, care se-ntorsese după trei luni din nordul Europei unde noaptea ține... șase luni pe an, nu mai avea somn și ne-a fixat program de repetiții de două ori pe zi, dimineața și seara. Pentru prima oară, cred, s-a jucat teatru în tren. Cușetele noastre deveniseră cabine de teatru, iar vagonul restaurant — foyer de repetiții, la început în înmărmurirea personalului feroviar dar care, pînă la urmă, a fost cucerit de acest eveniment neobișnuit, luînd parte activă la repetițiile noastre... ca public spectator; prezența feroviarilor ne-a fost astfel foarte utilă fiindcă după felul în care erau impresionați în timpul repetițiilor ne dădeam seama dacă scenele noastre erau realizate sau nu.

Așa am trecut prin Budapesta, Viena, Zürich și am intrat în Franța repetînd de zor, într-un ritm viu, ritmul spectacolului franțuzesc de două ore, încît se poate spune că am jucat „O scrisoare pierdută", matineu și seara, de la București pînă la Paris, fără întrerupere, de-a latul Europei, într-un decor fantastic care se schimba necontenit, pe o nevăzută bandă rulantă. Aproape 120 de ani au trecut de cînd Matei Millo sorbea cu nesaț cuvintele marelui tragedian Talma și cam tot atît de cînd acest întîi descălecător al teatrului romînesc purta mesajul artei romînești prin țară, în faimoasa lui „căruță cu paiațe". Astăzi, la un interval centenar de timp, Teatrul Național — după 3 zile de repetiții în vagonul restaurant al trenului special București-Paris — a izbutit să culeagă laurii unui succes european, fiind socotit, după spectacolele din cadrul Festivalului Internațional, unul din cele mai bune colective de teatru din Europa.

În ziua primului spectacol am repetat pe scena Teatrului Sarah Bernhardt cu mare emoție, deși repetam în fața unei săli în care cele 1.400 fotolii erau neînsuflețite. Mi-am amintit de un act-monolog al lui Cehov — „Cîntecul lebedei" — în care un bătrîn actor se întoarce noaptea, după spectacol, în teatru și începe a-și reaminti marile lui creații, în fața sălii goale. Emoția pe care acesta o resimte în fața „găurii de întuneric" a sălii, am resimțit-o și eu din plin. Mi-am privit pe rînd colegii și ne-am întîlnit privirile mute, dar expresive; trăiam cu toții aceeași emoție și ne stăruia în ochi aceeași întrebare: oare, cum va reacționa această „gaură de întuneric", cînd fotoliile mute se vor însufleți? Nu ne-am comunicat această stare febrilă de așteptare decît noaptea, după prima pauză cînd, sub furtuna de aplauze care însuflețise sala, ne-am îmbrățișat în spatele cortinei. Apoi... e greu de notat cum s-au desfășurat impresiunile,

(Continuare în pag. 3-a)

350 de ani de la nașterea lui Rembrandt

Sub auspiciile Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R., joi seara a avut loc în sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei, festivitatea aniversării a 350 de ani de la nașterea marelui pictor olandez Rembrandt.

La festivitate, organizată în cadrul aniversărilor culturale inițiate de Consiliul Mondial al Păcii, au asistat numeroși oameni de știință și cultură, conducători ai muzeelor de artă plastică din Capitală, cercetători științifici ai Institutului de istoria artei al Academiei R.P.R., artiști plastici, critici de artă, ziariști.

În prezidiu au luat loc artistul poporului Camil Ressu, membru în Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., președinte de onoare al Uniunii Artiștilor Plastici, artista emerită Ligia Macovei, membră în Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., secretară a Uniunii Artiștilor Plastici, pictorul Marius Bunescu, șeful Galeriei Naționale a Muzeului de Artă al R.P.R.

Festivitatea a fost deschisă de artistul poporului Camil Ressu.

Despre viața și opera marelui pictor olandez Rembrandt a conferențiat criticul de artă Eugen Schileru. Conferențiarul a arătat între altele că arta lui Rembrandt, titanul picturii olandeze din secolul XVII, a intrat pentru totdeauna în patrimoniul culturii universale, fiind prețuită și admirată de milioane de oameni din întreaga lume.

Conferința a fost urmărită cu interes de asistență.

După conferință au rulat filme documentare.

Scrisoare către redacţie

Ruşinea familiei

Dragi tovarăşi,

Deşi am depăşit vîrsta tinereţii mă adresez totuşi ziarului de tineret. Am încredere că scrisoarea mea nu va rămîne fără ecou şi că prin ajutorul ziarului voi rezolva o problemă care de doi ani mă nelinişteşte. Dar să-mi calc pe inimă şi să vă spun despre ce este vorba.

Am un nepot. E destul de mare, are aproape 18 ani şi îl cheamă Dinu P. Dorel. Nu ştiu cum să-i spun: a fost sau este elev în clasa a X-a a liceului seral din Craiova. În orice caz un lucru pot să vă spun precis: de două ori a rămas repetent în clasa a X-a şi de doi ani ne amărîm cu el, şi eu şi părinţii lui, să-l ajutăm să devină un om întreg, aşa cum se cuvine să fie un tînăr la 18 ani. Zadarnic însă, nepotul meu nu vrea. Nu înţeleg cu cine seamănă, doar taică-său e un om muncitor, lucrează la C.F.R., mama lui munceşte şi ea zi de zi cu gospodăria, care nu-i chiar aşa de uşoară, iar eu slavă domnului, am muncit şi muncesc. Numai el, în ciuda exemplului bun pe care-l are în faţă, a devenit un pierde-vară.

N-aş putea spune că nu ne-am dat silinţa să-l ajutăm, folosind metodele de convingere, fără bătaie, deşi, sincer spunînd, eu cînd eram mic... Metodele noastre de educaţie au dat însă greş. Tînărul meu nepot se ţinea doar de sport şi cartea a pus-o în cui. Am zis şi noi la un moment dat: măcar să fie fruntaş la sport, dacă-i place băiatului sportul. Dar el era ultimul şi la sport şi la învăţătură. Şi atunci ne-am întrebat: cu ce se ocupă băiatul nostru în cele 24 de ore ale unei zile?

N-a fost greu de aflat. Nepotul meu a intrat într-un grup de haimanale, a învăţat să mintă, să se poarte urît cu fetele, să fumeze, să frecventeze localurile, să fure chiar.

Cu timpul a apărut la el şi creasta de cocoş, şi haina de malagambist, iar orele la care sosea acasă noaptea erau destul de mici. La prînz îl aşteptam zadarnic cu masa la ora potrivită pentru că el venea totdeauna la orele 16 sau 17. Ce făcea pînă la ora aceea era greu de ştiut. Ştiu doar atît că maică-sa se amăra aşteptîndu-l cu masa şi gîndindu-se că poate i s-a întîmplat ceva.

Rezultatul cel mai concret al zilelor şi nopţilor pierdute, bătînd străzile şi parcurile Craiovei, a fost acela că la sfîrşitul anului a rămas pentru a doua oară repetent.

E adevărat că tatăl lui fiind mereu în deplasare, iar maică-sa ocupîndu-se cu gospodăria n-au avut vreme să-l ţină „din scurt". De asemenea, că prea l-au obişnuit să primească totul de-a gata iar el să nu depună nici un efort pentru a merita cît de cît tot ce i se dă. Noi am crezut însă că avem de-a face cu un fiu conştient, care ştie să preţuiască munca părinţilor, căruia nu trebuie să-i aminteşti la fiecare pas ce datorii are. Am văzut însă că avem de-a face cu un tînăr căruia nu numai că trebuie să-i aminteşti datoriile, dar chiar dacă i le aminteşti el e nepăsător şi nu-l interesează nimic. Nici măcar ambiţie n-are. Colegii lui au trecut mai departe, vor învăţa o meserie, vor urma o facultate, sînt utemişti şi el e tot un neisprăvit, un încurcă lume. Se pare însă că acestea nu-l interesează şi că se bazează prea mult pe faptul că e fiul unor părinţi muncitori care fac totul ca fiul lor să trăiască bine.

Eu, spun sincer, că-mi iubesc nepotul şi că atunci cînd, mic, îl luam în braţe, mă gîndeam: „Ce mîndru am să fiu cu el cînd se va face mare şi va deveni un om cu o meserie frumoasă!" Ajunsesem să mă gîndesc şi cum o să mă laud cu el la cunoscuţi. Dar după cum vedeţi, în loc să mă laud trebuie să recunosc cinstit, să spun tuturor că am un nepot leneş, haimana, neascultător, cu care mi-e ruşine să ies în lume.

Nu-mi vine să cred totuşi că va rămîne aşa. Tocmai de aceea am şi hotărît să vă scriu despre el şi să vă rog să-i spuneţi şi dumneavoastră ce mare ruşine este să-ţi necinsteşti părinţii, munca şi încrederea lor. Să-i spuneţi unde poate ajunge un tînăr care în viaţă nu are nici un ideal, care trece pe lîngă toate fără a lăsa vreo urmă, fără să-şi dea seama că greşeşte, ceea ce ar însemna primul pas spre îndreptare.

Starea aceasta de parazitism, de indiferenţă nu va putea dura la infinit. Chiar dacă părinţii vor mai admite să muncească pentru un fiu nerecunoscător, viaţa, oamenii alături de care trăieşte, cu siguranţă îl vor înlătura. Am însă speranţa că nepotul meu nu va ajunge pînă la acest impas.

Împlineşte azi, mîine, 18 ani şi va deveni major. Noi îi lăsăm însă de acum să hotărască ce vrea să facă, dar să hotărască, să-şi aleagă o ocupaţie folositoare, care să-i placă, să-l pasioneze, cu care să-şi justifice existenţa între oameni.

Tare aş vrea să vă scriu cît de curînd o nouă scrisoare în care să vă anunţ schimbările esenţiale care s-au petrecut în viaţa nepotului meu. Pînă atunci însă, vă salută un om necăjit şi ruşinat că are un aşa nepot.

Gh. NEAGOE
Craiova, str. Remus nr. 14

N.R. Faptele nu mai au nevoie de comentarii. Tovarăşul Gh. Neagoe a spus suficient pentru a justifica şi supărarea lui şi condamnarea pe care o aduce nepotului său leneş, dispreţuitor faţă de muncă, faţă de tot ceea ce-l înconjoară. Ar mai rămîne poate de spus că acest tînăr a trăit totuşi într-un colectiv, are prieteni şi cunoscuţi printre care sînt cu siguranţă mulţi tineri buni. Se pare însă că acest colectiv a tăcut şi chiar dacă n-a tăcut nu şi-a spus cu suficientă tărie cuvîntul pentru a influenţa pozitiv atitudinea tovarăşului lor.

Nici acum nu este prea tîrziu pentru ca cei ce-l pot influenţa să-şi spună părerea în legătură cu atitudinea plină de indiferenţă faţă de viaţă a lui Dinu P. Dorel. Fie adresîndu-i se, personal, (pe adresa: str. Locomotivei nr. 1, Craiova), fie prin ziar, colegii, prietenii, cunoscuţii şi toţi cei care doresc îl pot ajuta să vadă cît de greşit şi ce capăt poate avea drumul pe care-l urmează acum, să-l ajute să-şi aleagă calea cea mai potrivită în viaţă, o ocupaţie utilă societăţii în care trăieşte.

Anunţ

Şcoala tehnică de maiştri a Ministerului Industriei Uşoare din Bucureşti, str. Poetul Cerna nr. 1, raionul T. Vladimirescu, telefon 9.25.80, primeşte înscrieri pentru examenul de admitere în anul I, la următoarele specialităţi: ţesătorie, filatură de bast, tricotaje, confecţii textile, confecţii piele, tăbăcărie, cauciuc şi prelucrarea cauciucului, pînă la data de 10 august 1956.

Înscrierile se fac prin întreprinderi.

Se pot înscrie la acest examen absolvenţi ai şcolilor profesionale, ai gimnaziilor industriale, ai şcolilor inferioare de arte şi meserii, care lucrează în întreprinderi ca muncitori calificaţi sau ajutori de maiştri şi care au o practică în meserie de cel puţin 3 ani şi stagiul militar satisfăcut.

Pentru orice lămuriri candidaţii se pot adresa secretariatului şcolii.

Zilele trecute a avut loc la Cluj faza finală a concursurilor cercurilor artistice de amatori din regiunea Cluj. Sala mare a Casei universitarilor a găzduit cu acest prilej un mare număr de cercuri artistice aparţinînd diferitelor întreprinderi şi instituţii din regiune. În fotografie: corul fabricii de hîrtie „Bernat Andrei" din Prundul Bîrgăului, raionul Bistriţa, distins cu menţiune.
Foto: AGERPRES

Artişti amatori la concurs

O sărbătoare a dansului şi cîntecului popular

Pe scena Teatrului de vară din Arad au venit să se întreacă, în cadrul celui de-al IV-lea concurs artistic, echipele de artişti amatori din raioanele Arad, Pecica şi Lipova. Pe valurile bătrînului Mureş, care odinioară purtau zvon de dureri, acum sînt legănate, duse pînă departe, cîntecele de bucurie, înfrăţite, ale romînilor, maghiarilor, germanilor, slovacilor etc. S-au remarcat cu acest prilej dansatorii căminului cultural din Zăbrani, prin executarea unui frumos dans popular german în care perechile se prind şi se desprind, sugerînd imaginea unei uriaşe flori vii multicolore, legănate de vînt.

Bărbaţii îmbrăcaţi în cioareci, cizme şi laibăre, iar femeile purtînd taleri la gît şi zoboane cusute cu fir de argint, din Mîndruloc, dansează jocuri locale ca şi cei din Aradu Nou. „La şezătoare" se intitulează dansul tematic pe care tineretul maghiar din G.A.C.-Rovine l-a pregătit special pentru acest concurs — prilej de valorificare a folclorului local.

Harnicii colectivişti şi utemişti Halasi Gavril, Varga Elisabeta, Rozalia Kelemen, Szikora Ioan, Muller Elisabeta şi Süli Mihai, au interpretat cu multă căldură acest dans.

Sub ploaia de raze încinse ale soarelui se perindă echipele artistice, împrumutînd privirilor impresia unui mozaic viu ce se agită într-una ca marea.

Alături de dansatorii din Seceani, care s-au prins într-o ametitoare învîrtită romînească, bat podeaua, într-un ritm rar întîlnit, ţiganii din Şemlac, apoi slovacii din Nădlac. Programul prezentat de brigada artistică de agitaţie din Şemlac, foarte recent alcătuită, a fost răsplătit cu vii aplauze pentru satira de calitate şi umorul sănătos cu care au fost biciuite aspectele negative din viaţa satului.

Legănat ca o doină purtată pe aripi de vînt, ori tremurat ca un cîntec din frunză de codru, „Răsunetul de la Crişana" de Ion Vidu prinde în glasul solistei Melania Rancu din Pecica contururi pline de simţire...

Frumos s-au prezentat la concurs surorile Tocaci de la Colţul roşu G.A.C. Rovine şi corul ţiganilor din Şemlac, corurile din Săvîrşin şi Pîncota, frumosul duet liric slovac din Peregu Mare (interpreţi Otilia Koberova şi Mihai Ribovici).

De asemenea, bine pregătiţi au fost solo-ul voce în limba maghiară (Rovine) şi corul romîn-german din Frumuşeni care a interpretat „Steagul partidului", „Das Mutter Herz" şi „Freie Jugend", precum şi fanfarele din Sînmartin, Aluniş, Zăbrani şi viorista în vîrstă de numai 12 ani, din Şiştarovăţ — care au fost puncte de deosebită atracţie pentru spectatori.

★

Am plecat adînc impresionat de la această sărbătoare a dansului şi cîntecului. Mi-am mai aruncat o dată privirea asupra lozincii de pe frontispiciul scenei: „Tineri şi tinere, să cimentăm mai mult prietenia dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale!"...

Cuvintele acestea, sădite în sufletele tinerilor, le călăuzeşte şi cîntecul, şi lupta, şi fapta.

Concursul a fost doar o parte a ceea ce se cheamă simplu şi cald: „prietenie"...

I. MIHUŢ

De la vechi la nou

Anica Cioară, la fel ca fiecare fată din brigadă, îşi preluase ringul din mers. Cu peria în mînă curăţa scama dintre fuse apoi, într-o clipită, lega firul obraznic, care se rupea pentru a nu ştiu cîta oară, parcă pentru a-i face în necaz. La ceasurile acelea din noapte, cînd strada pustie înghiţea fîşiile de lumină răzbătute prin ferestrele fabricii, se auzea mai puternic duduitul maşinilor. Zgomotul pătrundea în ureche, înghiţind lacom şi ultimele frînturi de linişte.

Angela Ganea împletea munca cu cîntecul, Ana Blagă se mişca cu iuţeală printre cele trei părţi de ring. Ringurile funcţionau ca „ceasul", iar bobinele golite erau schimbate pe dată. Cîte o scamă jucăuşă, după ce plutea în neştire se aşeza pe cîte un moţ scăpat de sub basma, dînd părului o strălucire de argint.

Anica lucra de zor. Spre miezul nopţii, oră la care oamenii stau încă aplecaţi peste cărţi, manuale sau schiţe, moş Ene s-a apropiat tiptil de filatoare. Ce bine este cînd obosit îţi laşi capul pe perna moale! Nici nu simţi cînd moş Ene ţi-a sărutat pleoapele. Cînd eşti acasă-i una, dar acum... mîinile Anicăi nu mai ascultau de ea. Părea că o forţă nevăzută le dirijează mişcările. Ochii atît de limpezi altă dată căutau spre un punct dincolo de bobinele care-şi înşirau firul. N-a observat Anica firele încurcate, nici zîmbetele celorlalte fete din brigadă care pregătiseră o cană cu apă, n-a bănuit surpriza care urma s-o încerce.

„Duşul" nu este de loc o obişnuinţă. Cu toate acestea el a prins. De atunci, în această brigadă nu se mai doarme în schimbul de noapte.

În brigada a II-a, schimbul III, secţia ring a fabricii F.R.B. din Capitală, s-au petrecut multe lucruri de cînd s-a luat hotărîrea de a se aplica mînuirile optime şi metodele avansate specifice, după exemplul brigăzii lui Năstase Mitroi. Parcă s-au schimbat toate. Experienţa a devenit un bun comun.

Cu puţin timp în urmă, Ana Blagă şi-a dat seama că nu-şi mai aminteşte precis cum lega înainte firul. Nu-i nici o exagerare, ci realitatea pură.

Cîteva încercări neizbutite şi în cele din urmă a putut reconstitui vechiul sistem de lucru.

— Da, aşa este. Prindeam cu mîna stîngă tot fusul, degetul mare îl duceam sus, lîngă inel, cu mîna cealaltă legam firul. Uneori, constatam că aţa de pe fus este murdară. Îmi părea nespus de rău, dar alt procedeu de lucru nu exista şi nici nu-mi puteam spăla mîinile în fiecare minut.

Gîndul la progresul pe care îl făcuse de la vechea la noua metodă împurpurase obrajii filatoarei.

— Ştiţi, mai bine vă arăt cum lucrez acum. E mai interesant. O frîntură de timp pe care o urmăreşti doar cu clipitul pleoapelor şi firul a fost legat. Prins de jos în sus, lipitură omogenă... şi Blagă a dat drumul firului să se înfăşoare cu viteză.

Vedeţi, acest procedeu de a lega firul cu o singură mînă aparţine filatoarei sovietice Zaiţeva. După exemplul ei prindem şi noi firul de sus în jos cînd înşiruirea de fibre se face pe cilindrul superior. Şi la schimbarea bobinelor au intervenit noi mînuiri. Acum înlăturăm firul cînd a ajuns în primul cilindru de laminaj şi-i formăm „bărbia". În felul acesta firul este perfect sudat. Ana Blagă lucra şi vorbea. Acesta este de fapt principiul fiecărei filatoare din brigadă — nici o clipă pierdută.

Marşrut şi Jandarova sînt metodele pe care toată brigada le aplică acum în mod organizat.

Instruirea cu noile mînuiri nu a mers ca pe roate. Au fost şi obiceiuri vechi, mai precis concepţii vechi care nu cedau noilor mînuiri.

Într-o zi, Ana Gafencu, instructoare cu mînuirile optime pe întregul schimb, s-a oprit în dreptul maşinii tinerei Vasilica Matei. Conştiincioasă, fata aplica corect noile mînuiri. Ba în priviri i se citea bucuria că lucrează mai raţional, mai ingenios. Mulţumită, Ana Gafencu a plecat spre altă maşină. Instinctiv şi-a mai întors privirile către Vasilica Matei. Expresia feţei s-a schimbat pe loc. N-a zis nimic. Peste puţin timp privea din nou cum leagă Vasilica firul. Nici o obiecţie. După ce trăgea cu coada ochiului, Vasilica dădea însă drumul vechiului procedeu de lucru. Mai tîrziu, după discuţiile şi ajutorul practic al tovarăşelor ei, Vasilica Matei s-a convins că greşeşte. De atunci a rupt-o cu „trecutul".

Un mic calcul este în stare să redea saltul realizat de brigadă. Din ziua începerii instruirii — 16 mai — şi pînă acum cîtva timp *calitatea firelor superioare reprezintă 99,7 la sută.*

Multe eforturi cuprinde această cifră. Iată, de pildă, Ecaterina Nedelceanu, Maria Pintilescu, Ana Blagă, Gherghina Ciubac au realizat o calitate superioară de 100 la sută. Nu este un lucru de mică însemnătate faptul că cel mai mic procentaj de calitate în brigadă este de 98 la sută.

Cifrele mai cuprind şi alţi factori ce nu trebuie neglijaţi. Rupturile de fire cauzate de maşină, de alimentarea cu semitort şi de muncitor, au scăzut brusc. Iată cîteva exemple: în luna aprilie Ana Blagă a avut la 1.000 fuse/oră 208,27 ruperi — în mai 123,55, cu 24,01 ruperi mai puţin din cauza ei, Maria Pintilescu a scăzut numărul ruperilor la 1.000 fuse/oră de la 148,96 în aprilie la 108,01 în mai, Ioana Nedelciu de la 129,20 la 78,58 şi se mai pot da multe alte exemple.

Aplicarea iniţiativei brigăzii lui Năstase Mitroi la specificul filaturii a atras în mod firesc o înviorare a procesului de producţie şi în celelalte secţii. Acest lucru s-a simţit din plin în secţia preparaţie, care a furnizat brigăzii semitort mai bun ca de obicei.

Şi un alt aspect al eficacităţii iniţiativei. Pînă nu de mult curăţenia de sub maşină, între fuse, între maşini o făcea o echipă special salarizată. Acum fetele se gospodăresc singure, şi ca urmare întreţin maşinile în mai bune condiţiuni.

Disciplina este mai bună ca şi interesul comun pentru noile mînuiri, şi mai cu seamă faptul că maşinile funcţionează mai bine. Ar putea funcţiona şi mai bine dacă maiştrii Tudor Socolescu, Constantin Găinuşe şi Andrei Nicolae şi-ar întrece succesele obţinute pînă acum.

Şi nu pentru că aşa-i obiceiul — să împleteşti succesele cu lipsurile — trebuie să mai adaug cîteva rînduri, ci pentru că socot că scriindu-le aduc un ajutor brigăzii îndrăzneţelor. Se aplică noile mînuiri, succesele sînt evident mai mari, dar oare nu este timpul ca brigadierele, în frunte cu Angela Ganea, responsabila, să urmeze cursul de minim tehnic din întreprindere, pentru a-şi însuşi teoretic ceea ce trebuie să realizeze practic? Oare astfel n-ar obţine rezultate şi mai bune? Sîntem convinşi că da.

LIDIA POPESCU

Brigada de tineret din secţia încălţăminte pentru copii a fabricii „Nikos Beloiannis" din Timişoara, lucrează pentru îndeplinirea planului. Pe luna iunie ca a avut în plan 577 perechi de încălţăminte şi a realizat 660.

Despre noile sortimente discută tinerii Ţăran Gh., Szerh Maria şi Spurer Hildegard, în fotografia pe care o vedeţi.
Foto: EUGEN CSIKOŞ

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Pentru sănătatea copiilor

Un corespondent voluntar din oraşul Tîrnăveni ne-a trimis o scrisoare în care sezisa faptul că la creşa şi căminul de copil al fabricii „Hercules" din oraş, asistenţa medicală lasă mult de dorit. „Doctorul Munteanu Vasile, medicul titular — se spunea printre altele — nu-şi poate desfăşura activitatea sa profesională în mod continuu, deoarece sfatul popular raional îi încredinţează mereu alte sarcini, cu totul străine de cele pe care le are un medic pediatru".

Cele semnalate de corespondentul nostru voluntar, fiind aduse la cunoştinţa sfatului popular al regiunii Stalin, s-au luat măsurile necesare care au dus la îmbunătăţirea asistenţei medicale. În răspunsul pe care l-am primit, sfatul popular al regiunii Stalin ne confirmă justeţea celor sezisate şi ne comunică totodată că, în prezent, cabinetul medical al creşei şi căminului de copii al fabricii „Hercules" are un medic pediatru ajutat de un personal corespunzător, iar copiii bolnavi sînt consultaţi şi de medici specialiştii la policlinica de copii din oraş. S-a dispus totodată ca, în viitorul apropiat, să se numească încă un medic pediatru în mod permanent la acest cabinet.

Cum să sporim avutul poporului

În cartea istoriei omenirii nenumărate pagini amintesc de revoltele truditorilor împotriva celor ce-i exploatau. Răscoalele sclavilor, revoltele muncitorilor aruncaţi pe drumuri de dezvoltarea maşinismului, primele proteste ale proletarilor secolelor 18 şi 19 se soldau de cele mai multe ori cu distrugerea uneltelor şi maşinilor, în care aceştia vedeau cauza suferinţelor. Muncitorul vedea că pe măsură ce era tot mai mult stors de vlagă în fabrică, averea capitaliştilor cristalizată în instalaţii industriale, în patrimoniul tehnic creştea, iar partea ce i se cuvenea din propria sa muncă era tot mai mică.

Combătînd cu înverşunare teoria marxistă revoluţionară, capitaliştii şi soborul lor ideologic acuzau comunismul în primul rînd pentru ideea desfiinţării proprietăţii private (ei nu spuneau proprietatea privată asupra mijloacelor de producţie), desfiinţare care — spuneau ei — este menită să ducă negreşit la pieirea civilizaţiei. Marx şi Engels au arătat însă că în societatea capitalistă proprietatea privată este deja desfiinţată în fapt pentru nouă zecimi din membrii săi şi că ea există pentru o zecime tocmai pentru că nu există pentru majoritatea societăţii. În ciuda acestei realităţi capitaliştii proclamau proprietatea privată „sfînta proprietate" şi — culme a cinismului şi ironiei — cereau muncitorilor să o respecte ca pe nişte moaşte. Muncitorul ştia însă că proprietatea capitalistă este rodul exploatării lui şi nutrea faţă de ea cea mai aprinsă ură.

Astăzi în multe ţări clasa muncitoare ajunsă clasă conducătoare în stat a desfiinţat sau luptă să desfiinţeze definitiv şi pentru totdeauna proprietatea privată asupra mijloacelor de producţie. Ţara noastră a cunoscut şi ea adînci prefaceri revoluţionare. Mijloacele de producţie industriale au trecut în stăpînirea celor ce muncesc, o treime din pămîntul agricol al ţării a devenit sector socialist.

Aceasta înseamnă că în noua orînduire, oamenii muncii au devenit ei înşişi proprietari ai fabricilor şi uzinelor în care lucrează, că nu mai sînt nevoiţi să-şi vîndă forţa de muncă şi că se pot bucura din plin de roadele muncii lor.

Proprietatea socialistă se dezvoltă, sporeşte. Spre deosebire de capitalism, în societatea nouă tocmai sporirea averii obşteşti este izvorul creşterii proprietăţii personale a oamenilor muncii, a bunăstării lor.

Articolul din Constituţia ţării care arată că proprietatea socialistă este baza sfîntă, de neclintit a regimului nostru, că ea trebuie apărată ca lumina ochilor, se întemeiază tocmai pe instaurarea în fapt a acestor noi relaţii de producţie, pe conştiinţa de stăpîn al bogăţiilor ţării care se dezvoltă în popor.

Masele îşi manifestă grija pentru avutul obştesc printr-o atitudine creatoare de căutare necontenită a rezervelor ce pot fi folosite pentru sporirea avuţiei poporului. Mărturie stau mişcarea inovatorilor şi raţionalizatorilor care a cuprins zeci şi zeci de mii de oameni, sutele de mii de iniţiative ale oamenilor muncii.

Grija pentru avutul obştesc trebuie manifestată zi de zi, ceas de ceas, personal de fiecare om al muncii. De felul cum e, de pildă, întreţinută, curăţată maşina depinde durata funcţionării ei, depinde randamentul ei, în ultimă instanţă bogăţia de bunuri materiale menite să contribuie la îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale oamenilor. Faptul — de pildă — că la uzinele „Boleslaw Bierut" din Capitală maşinile lucrează fără întrerupere, că foarte rar se întîmplă defecţiuni se datoreşte îngrijirii exemplare pe care le-o acordă fiecare muncitor în parte. De felul cum sînt folosite materia primă, materialele în producţie, depinde în bună măsură preţul de cost al produselor şi în ultimă instanţă ieftinirea mărfurilor de consum popular. Iniţiativele variate ale unor brigăzi de tineret destinate să sporească economiile merită toată lauda şi se cer extinse. Ca nişte gospodari pricepuţi tinerii din brigada condusă de tov. Drescan Gheorghe din secţia strungărie a uzinelor „Vasile Roaită" taie în aşa fel bucăţile de bronz, încît numai în luna iunie au economisit 82 kg. de bronz. S-ar putea pretinde că aceasta e o cantitate infimă, la urma urmei neglijabilă. Dar o mică socoteală dovedeşte contrariul: dacă echipele din toate secţiile prelucrătoare ale tuturor uzinelor metalurgice ar economisi numai cîte 82 kg. de bronz sau alt metal pe lună, într-un an s-ar strînge zeci de vagoane de metal. Privind parcă cu ochelari de cal, unii trec peste nenumărate posibilităţi — la prima vedere mărunte — şi fără să-şi dea seama înăbuşe izvoare de creştere a avutului obştesc.

Stimularea interesului personal

Un rol însemnat are încurajarea prin toate formele a interesului personal al celui ce munceşte pentru rezultatele muncii sale. Orînduirea socialistă oferă din plin posibilitatea cointeresării materiale personale a celor ce muncesc. Vladimir Ilici Lenin ne-a învăţat că nu putem construi cu succes socialismul fără respectarea acestui principiu. La uzinele „Boleslaw Bierut" din Capitală este deosebit de evident efectul pe care îl are cointeresarea muncitorilor în realizarea de economii. În secţiile uzinei domneşte o curăţenie exemplară, maşinile strălucesc, tablele de cupru şi aluminiu sînt aranjate lîngă maşini în ordine. Muncitorii care lucrează la laminarea la cald sau la rece se străduiesc să obţină numai dimensiunile admise de Stas pentru a nu se risipi metalul prin supra dimensionare. Capetele şi bucăţile rămase sînt aranjate în ordinea dimensiunilor pentru a fi folosite la alte comenzi. În luna mai, numai în secţia laminoare a acestei uzine s-au economisit peste 2200 kg. alamă şi peste 1.100 kg. cupru. Muncitorii din această secţie au primit prime de economii în raport cu economia realizată de fiecare în parte. În acest scop la uzinele „Boleslaw Bierut" există o evidenţă strictă a economiilor realmente realizate de fiecare muncitor sau fiecare echipă în parte.

Şi la uzinele „Vasile Roaită" sînt numeroşi muncitori care dovedesc mult spirit gospodăresc în folosirea materiei prime şi a materialelor, în îngrijirea maşinilor, sînt destule inovaţii care urmăresc să reducă timpul de muncă necesar la diferite operaţiuni, sau să reducă greutatea specifică a unor repere şi produse. Nu se poate vorbi însă despre stimularea acestor iniţiative, despre măsuri luate de conducerea întreprinderii în vederea cointeresării mai largi a muncitorilor la realizarea de economii, de inovaţii.

La sectorul III lăcătuşerie al uzinei, brigada de tineret condusă de Georgescu Ion realizează economii la tablă, la materiale profilate, dar nu există o evidenţă a acestora, şi tinerii nu ştiu ce economii au realizat şi nu sînt stimulaţi nici din punct de vedere moral, nici material.

Conducerea acestei întreprinderi, precum şi alte cadre cu munci de răspundere din economie nu trebuie să uite ceea ce ne învaţă marxism-leninismul, că socialismul nu se construieşte numai pe bază de entuziasm. Ei trebuie să înţeleagă profund ideea că în socialism este asigurată recompensarea materială a eforturilor celor care sporesc proprietatea obştească.

Explicaţii în spatele cărora se ascunde inactivitatea

Nu trebuie să se uite că deşi orînduirea socială din ţara noastră s-a schimbat, conştiinţa oamenilor se transformă mai încet. Am arătat ce efect aveau trecutele relaţii de exploatare asupra atitudinii muncitorilor faţă de uneltele şi maşinile patronilor la care lucrau pînă la istovirea forţelor. Dacă nu era ură, era fără îndoială cel puţin indiferenţă. Astăzi, deşi oamenii muncii sînt stăpînii fabricilor şi muncesc pentru propria lor bunăstare, unii nu sînt totuşi pe deplin conştienţi de acest lucru şi nu manifestă întotdeauna grija corespunzătoare faţă de avutul obştesc. Rămăşiţe ale vechii atitudini faţă de maşini, mai răbufnesc. Ele îmbracă de asemenea forme ca nepăsarea, risipa, delapidarea. Trebuie combătuţi cei care nu ţin seama de faptul că proprietatea socialistă este proprietate indivizibilă a întregului popor, acei care încearcă să-şi însuşească — după bunul plac — bunuri care constituie avutul obştesc. În unele uzine se întîmplă să auzi maiştri şi şefi de secţii plîngîndu-se de atitudinea unor tineri faţă de maşini şi nu numai faţă de maşini. Şeful secţiei strungărie de la uzinele „Clement Gottwald" arăta de curînd că unii tineri nu-şi îngrijesc maşinile, nu le curăţă de şpan, nu le ung şi de aceea o serie de utilaje se defectează mereu. Tînărul Manole Gh. a stricat un strung universal nou într-o săptămînă pentru că nu-l curăţa de şpan. Maşinile la care lucrează tinerii Radu Vasile, Nedelcu Stelian, Boldea Ion de la uzinele „Vasile Roaită" sînt pline de praf şi de şpan, în jurul lor şpanul e aruncat pe jos, în dulapurile lor de scule stau într-o perfectă neorînduială cuţite de strung, bucăţi de lemn, diferite piese, instrumente de măsurat, hîrtii, cîrpe etc. Totul se uzează, se defectează sau se pierde astfel.

La secţia turnătorie nepăsarea faţă de avutul obştesc are urmări de altă natură: o mare cantitate de rebuturi, care pricinuieşte întîrzieri şi greutăţi secţiilor de prelucrare ale uzinei. Este dureros faptul că 28 la sută din toate rebuturile secţiei au fost date de brigada de tineret condusă de Olteanu Gheorghe.

Fără îndoială că una din cauzele acestei situaţii stă în insuficienta preocupare a organizaţiei U.T.M. pentru educarea tineretului în spiritul unei atitudini conştiincioase de grijă şi respect pentru averea poporului. Deşi Comitetul îşi propusese să îndrume 10 brigăzi de tineret să-şi deschidă conturi de economii şi să realizeze economii în valoare de 10.000 lei, pînă în prezent numai o singură brigadă are o evidenţă a economiilor realizate. Iată un fapt destul de semnificativ, deşi „mărunt": aproape toate scaunele din sediul Comitetului U.T.M. sînt stricate iar secretarul explică cu destulă linişte că aceasta e opera utemiştilor care... le-au aruncat din camioane.

Conştiinţa socialistă înaltă trebuie să fie dovedită nu numai în discursuri, în şedinţe, ci în orice moment. Tinerilor le place activitatea sportivă, culturală. Dar aproape ca nu există club în care să nu lipsească materiale sportive, în care să nu se strice mobilierul, să nu se restituie cărţile rupte sau după timp îndelungat. Şi, se ştie, şi aici cei mai mulţi dintre cei în cauză sînt tineri. E grav că unii secretari ai organizaţiilor U. T. M. dau o explicaţie uşuratică acestei situaţii, că ei nu reuşesc să desprindă din aceasta concluzia insuficientei munci educative desfăşurate în rîndul tineretului, ci dau vina pe „specificul" tinereţii. În loc să analizeze cauzele care determină asemenea atitudini la unii tineri, unii activişti invocă explicaţii prin care caută să acopere propria lor inactivitate.

Lucruri mărunte pot avea efecte mari

Sînt mii de fapte care se întîmplă zilnic, şi în legătură cu care, unii exclamă, cu un gest indulgent: „eh, un fleac". Iată, de pildă, unii tineri lasă maşinile să meargă în gol, uită să le decupleze de la motorul electric. Eh, un fleac — s-ar spune. O oră de mers în gol a unei maşini-unelte de tip mijlociu risipeşte doar $1\frac{1}{2}$ kilowat-ore energie electrică. Este într-adevăr o cantitate mică. Dar cu această modestă cantitate de energie electrică se pot extrage şi aduce la suprafaţă 112 kg. cărbune, sau se pot confecţiona în fabricile de încălţăminte 3 perechi de cizme sau se pot ţese 15 m. ţesături de bumbac etc. Cîtă energie electrică s-ar putea economisi dacă nici un tînăr n-ar mai lăsa maşinile să meargă în gol?

Prin unele fabrici metalurgice se risipesc cantităţi însemnate de deşeuri de metal. Strîngerea, sortarea şi folosirea lor e o însemnată sursă de economie. Se ştie că la producţia metalelor se cheltuiesc mari cantităţi de minereu, cocs, combustibil, energie electrică etc. Aceste cheltuieli se reduc simţitor dacă metalul e retopit din metale vechi şi din deşeuri. Consumul specific de energie electrică necesară pentru retopirea cuprului este de două ori mai mic decît consumul necesar pentru fabricarea cuprului din minereu, iar consumul combustibilului în acest caz e de cinci ori mai mic. Consumul specific de energie electrică necesar pentru retopirea aluminiului din deşeuri este de vreo cîteva sute de ori mai mic decît cel folosit la fabricarea lui din bauxită.

Este bine ca organizaţiile U.T.M. să folosească cele mai convingătoare, mai concrete metode pentru a stimula tineretul să lupte pentru economii, pentru a dezvolta la tineri un înalt spirit de răspundere faţă de apărarea şi dezvoltarea avutului obştesc. Rolul organizaţiilor U. T. M. este de a educa tinerii în spiritul unei atitudini combative faţă de toţi cei care manifestă lipsă de grijă pentru proprietatea socialistă. Nepăsarea, indolenţa, n-au ce căuta în rîndul tineretului. Posturile utemiste de control, gazetele de perete folosite cu pricepere pot aduce un aport substanţial la dezvoltarea conştiinţei socialiste a tineretului, la stimularea interesului şi a iniţiativei lui pentru păzirea şi dezvoltarea avutului obştesc.

Organizaţiile U. T. M. sînt chemate să folosească toate formele muncii cultural-educative în scopul ridicării conştiinţei socialiste a tinerei generaţii, în scopul mobilizării ei la acţiunea patriotică de îngrijire şi sporire a proprietăţii socialiste — baza de neclintit a regimului nostru.

MARIA GULIMAN

Extinderea folosirii curenţilor de înaltă frecvenţă în metalurgie

Pe lîngă uzina de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin a fost înfiinţat Biroul C.I.F. care se ocupă cu proiectarea, experimentarea, punerea în funcţiune a instalaţiilor şi extinderea utilizării curenţilor de înaltă frecvenţă.

Primii paşi în activitatea colectivului acestui Birou, care este alcătuit din 13 ingineri şi tehnicieni, au fost îndrumaţi de inginerul sovietic Igor Lunin, specialist în electrotehnologie prin curenţi de înaltă frecvenţă.

În numai 6 luni de la aplicarea procedeului de turnare prin curenţi de înaltă frecvenţa, uzina de tractoare a realizat economii de materiale şi manoperă în valoare de 1.200.000 lei.

În afară de sprijinul acordat uzinei de tractoare, colectivul Biroului C.I.F. se preocupă de extinderea electrotehnologiei prin curenţi de înaltă frecvenţă şi în alte uzine constructoare de maşini ca „Steagul Roşu", „6 Martie", „Semănătoarea", „Vasile Tudose", „Iosif Ranghet", I.M.S.-Cîmpulung.

(Agerpres)

În împărăţia bradului

Brazi falnici, cu vîrfurile repezite către înaltul cerurilor, acesta e pitorescul Regiunii Autonome Maghiare. Călătorul admiră cu nesaţ priveliştea munţilor împăduriţi ce se profilează pe cerul senin de vară.

Aici e împărăţia bradului, a cetinei, a lemnului care se transformă în lotci de pescari necesare la strînsul belşugului apelor, în mobile fine care să ne împodobească casele, în creioane cu care să scrie copiii noştri, în hîrtie, ca să avem cărţi frumoase, în viori şi mandoline, ca să ne desfete măiestria artiştilor. Cîte lucruri minunate nu se fac din lemn!

Pînă ca lemnul să ajungă însă lotci, mobilă, creion, hîrtie, vioară, trebuie multă muncă şi pricepere.

...Vezi de departe cum un brad îşi înclină vîrful spre pămînt, auzi un strigăt prevestitor urmat de un ecou lung şi semeţul pui al munţilor e îngenunchiat de muncitorii forestieri.

Nu-l cunosc pe Mircea Sotirbaşa, am auzit însă despre acest faimos şef al brigăzii complexe pe faze de lucru de la gura de exploatare „Zebra", raionul Topliţa, care depăşeşte planul cu 30—50 la sută. S-a vorbit mult despre el, despre viaţa şi problemele multor tineri muncitori din pădure, la plenara lărgită a comitetului U.T.M. al Regiunii Autonome Maghiare. După ce documentele Congresului al II-lea al U.T.M. au fost temeinic studiate, biroul comitetului regional a prezentat un referat care în lumina concluziilor trase de Congresul al II-lea al U.T.M. a analizat contribuţia tineretului la transformarea socialistă a agriculturii, problemele educaţiei comuniste a tineretului din regiune, respectarea democraţiei interne de organizaţie.

Surprinzător în primul moment a fost faptul că cel care a luat întîi cuvîntul la discuţii — tovarăşul Ştefan Bartha, secretar al Comitetului orăşenesc U.T.M.-Reghin — a început să vorbească despre o categorie de tineri omisă în referat:

— Trebuie să analizăm temeinic problema tinerilor de la gurile de exploatare, să vedem cum îşi duc munca utemiştii şi cum se desfăşoară viaţa lor în pădure, departe de oraşe.

Noi, cei din Reghin, ne-am ocupat într-o anumită măsură de gurile de exploatare de pe valea Gurghiului. Am înfiinţat organizaţii U.T.M. la Cocoş, la Roşia şi prin alte părţi. Condiţiile desfăşurării muncii de organizaţie în pădure sînt grele din cauză că lucrătorii de aici sînt muncitori veniţi din toate colţurile ţării şi muncesc ca sezonieri. Curînd ne-am dat seama că organizaţiile noastre din pădure, create cu greu, s-au destrămat. A trebuit din nou să urcăm în munţi şi să refacem organizaţiile. Comitetul raional a intervenit ca I.F.E.T.-ul din Reghin să trimită la gura de exploatare Secueni şah şi patefon, să trimită zilnic ziarul cu trenul mic şi să creeze tinerilor o bibliotecă volantă. Cu toate acestea sînt încă multe lipsuri în munca cu tinerii muncitori din pădurile raionului nostru. Unii tractorişti tineri nu şi îngrijesc maşinile, pleacă pe cîte 2—3 zile din pădure. Fluctuaţia tinerilor muncitori e mare. Condiţiile de viaţă sînt încă în multe locuri nesatisfăcătoare. Noi n-am făcut eforturi pentru a stîrpi definitiv analfabetismul din rîndurile

Pe marginea plenarei comitetului regional U.T.M. al Regiunii Autonome Maghiare

tinerilor de la gurile de exploatare...

Al doilea, al treilea vorbitor şi alţii s-au ocupat de munca şi viaţa tinerilor muncitori din pădure.

Nu se poate spune că celelalte probleme puse de biroul comitetului regional în discuţia plenarei sînt lipsite de importanţă: departe de mine gîndul de a le subaprecia. Totuşi faptul că o parte a celor care au luat cuvîntul s-au referit la păduri şi la viaţa tineretului de aici dovedeşte că munca U.T.M. printre tinerii muncitori forestieri este încă o problemă deschisă.

Problemele tinerilor muncitori forestieri sînt departe de a fi rezolvate şi ele trebuiau dezbătute în lumina sarcinilor puse de Congresul al II-lea al U.T.M.

Spunem de multe ori în mod stereotip: „am studiat temeinic documentul cutare". S-ar putea spune acest lucru şi despre unii activişti U.T.M. din Regiunea Autonomă Maghiară. Dar acei care au ştiut cu multă sensibilitate să vadă unde anume li se adresează mai direct documentele, înseamnă că şi-au însuşit cu adevărat aceste documente, le-au înţeles pe deplin şi acum dau bătălia pentru aplicarea lor creatoare în practică, după specificul şi cerinţele regiunii. Această trăire a importantelor probleme ridicate de documentele Congresului al II-lea al U.T.M. a fost — cred — cea mai pozitivă trăsătură a plenarei de la Tg. Mureş...

Tovarăşul Ioan Marian, prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Topliţa, a vorbit despre munca entuziastă a tineretului de la gurile de exploatare din raionul Topliţa unde planul pe primele şase luni ale anului a fost îndeplinit cu 108 la sută. „În ultimul timp — arăta vorbitorul — s-au luat măsuri pentru a se face cît mai plăcută viaţa tinerilor muncitori din păduri. Dormitoarele sînt curate. La unele guri de exploatare există cantine şi se serveşte mîncare caldă o dată pe zi; în unele locuri se găsesc biblioteci volante, patefoane, jocuri de şah. Cu toate acestea mai sînt încă mari lipsuri în privinţa asigurării unor condiţii optime de trai tinerilor muncitori forestieri. Conducerea I.F.E.T.-ului nu se preocupă de această problemă cu interes şi căldură. La Gudea Mică, la Gudea Mare şi în alte părţi tinerii n-au paturi, cearceafuri. La Valea Seacă, la Gudea Mare, bibliotecile se află jos, la sector, ele n-au ajuns în pădure. Echipele culturale ale I.F.E.T.-ului se mulţumesc să dea reprezentaţii numai jos, la sectoare, ne mai vrînd să se obosească pînă la gurile de exploatare. Există posibilităţi să se facă cantine în multe locuri unde nu sînt, dar lipseşte preocuparea unora din cei în măsură. Anul de învăţămînt politic s-a limitat în organizaţiile U.T.M. din pădure numai la citirea unor broşuri. Noi, activiştii comitetului raional, purtăm o bună parte a vinei că în pădure tinerilor nu li s-au creat încă condiţiile cele mai optime de trai, de distracţie, că munca de educaţie comunistă e slabă".

Participanţii la plenară au cerut comitetului regional să urmărească cu mai multă perseverenţă îndeplinirea hotărîrilor privitoare la îmbunătăţirea muncii U.T.M. de la gurile de exploatare, să meargă mai des în mijlocul tinerilor muncitori forestieri, să le cunoască preocupările şi viaţa.

Cei care au luat parte la plenară au ascultat cu mult interes cuvîntul tov. Karol Török, membru în comitetul regional de partid, care a spus printre altele:

— Marea parte a muncitorilor forestieri sînt tineri. La gurile de exploatare sînt puţini comunişti, sînt locuri unde nu există organizaţie de partid, altele unde se găseşte doar un singur comunist. În aceste condiţii sarcina principală de a veghea asupra muncii politice în rîndurile muncitorilor forestieri, asupra condiţiilor lor de muncă şi viaţă, revine în mare măsură utemiştilor...

Pentru tinerii muncitori forestieri se pot aduce desigur multe îmbunătăţiri în ceea ce priveşte traiul, distracţia şi educaţia comunistă. Totuşi munca în sălbăticia pădurii nu este tocmai uşoară. Asta o ştiu bine şi tinerii care lucrează acolo. Să ne gîndim însă din nou la documentele Congresului, la acele părţi unde se vorbeşte despre calităţile morale pe care organizaţia noastră are sarcina să le insufle tineretului. Poate mai mult ca în alte părţi, activiştii de aici trebuie să educe tineri curajoşi, care să ştie să înfrunte greul cu bărbăţie. Discuţiile din plenară au arătat că de fapt în exploatările din păduri se găsesc tineri adevăraţi, care s-au călit în această încleştare.

Planul de muncă aprobat de plenară are multe puncte care se ocupă de tinerii muncitori forestieri. Activiştii care au ştiut să ridice atît de frumos, cu atîta dragoste şi competenţă problema tinerilor muncitori din păduri, sînt aşteptaţi să-şi spună cuvîntul acum şi prin fapte. Judecîndu-i după cuvîntul lor ne gîndim că în curînd din munţii Gurghiului, din munţii Ciucului, din Valea Juhodului va pleca mai mult lemn şi că în împărăţia bradului, sus, în munţi, viaţa va fi şi mai plăcută pentru tinerii muncitori.

ŞT. HALMOŞ

PARIS, 1956

(Urmare din pag. 1-a)

fiindcă culisele au fost invadate de spectatori iar afară, în stradă, ne-am înecat pe rînd în valurile de entuziasm care ne-au înghiţit şi ne-au răspîndit în noaptea feerică a Parisului.

Trei zile de teatru romînesc la Paris au însemnat trei zile de triumf. Colectivul nostru şi-a îndeplinit cu succes ambasada sa culturală, făcînd o minunată propagandă pentru dramaturgia şi arta romînească, spectacolele noastre fiind socotite marea surpriză a celui de al treilea Festival Internaţional de artă dramatică.

În următoarele zile petrecute la Paris, am vizionat o serie de spectacole la Operă, Comédie-Wagram, Théâtre de l'Atelier, Comedie Française; pe scena Comediei am văzut **Cidul** (Corneille) în care rolul lui Don Diegue îl interpreta cu o mare măiestrie şi autoritate compatriotul nostru Yonnel, **Barbierul din Sevilla** (Beaumarchais) cu un admirabil Figaro (Jean Piat), **Bérénice** (Racine) în care m-a impresionat jocul plin de patos al lui Maurice Escande (Titus), Paul-Emile Deiber (Antiochus) şi Annie Ducaux (Bérénice); apoi o serie de spectacole molliereşti puse în scenă de Jean Meyer, în decorurile şi costumele Suzannei Lalique, bunăoară **Femeile savante** în care am admirat pe Jean Debucourt (Chrysale), Henri Rollin (Vadius), Jean-Louis Jemma (Clitandre), Lise Delamare, Hélène Perdrière (respectiv Philaminte şi Armande), **Şcoala bărbaţilor** cu un admirabil Sganarelle (Michel Galabru) şi un excepţional Maurice Escande (Ariste), **Burghezul gentilom** în care m-am aflat în faţa unui mare actor, Louis Ségnier, care a realizat un „Monsieur Jourdain" de neuitat. Am găsit la Comedia Franceză aceeaşi atmosferă quasisolemnă care caracterizează tradiţia de 300 de ani a primei scene pariziene, reîmprospătată de data aceasta de un curent de înnoire, un ritm nou şi o puternică tentă de umanizare, renunţîndu-se la vechile forme dogmatice de expresie. Curentul acesta novator este susţinut de puternica personalitate a lui Jean Meyer, Maurice Escande şi compatriotul nostru Yonnel.

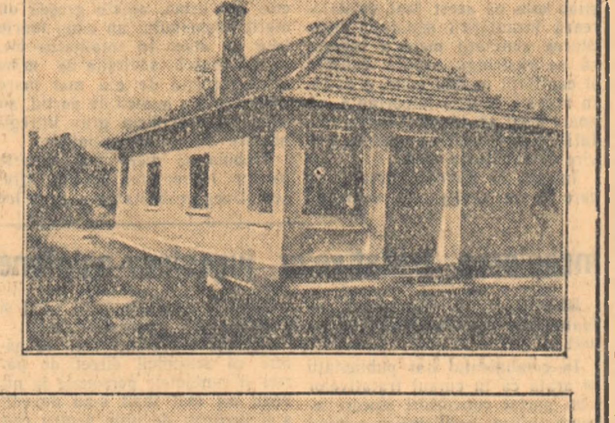
Pe culoarele Comediei am întîlnit umbra marilor actori romîni, De Max şi Maria Ventura, care au marcat, în istoria teatrului francez, creaţii care au intrat în fondul de aur al tradiţiei Comediei Franceze. O mare personalitate a scenei franceze este Elvira Popescu care ne-a primit cu dragoste şi în vila ei de la Mézy clădită într-un nostalgic decor romînesc, albă toată, sclipind în soarele de vară ca o casă de pe colinele noastre din ţară. Am petrecut aci minunate ceasuri de aduceri aminte. Nostalgia ţării ne-a cuprins pe toţi, pe Elvira şi pe noi. Farmecul ei personal cu care a cucerit Parisul, felul ei direct de a vorbi, tonul prietenesc pe care l-a dat acestei întîlniri au creat o atmosferă caldă, de neuitat acolo, pe terasa de la Mézy.

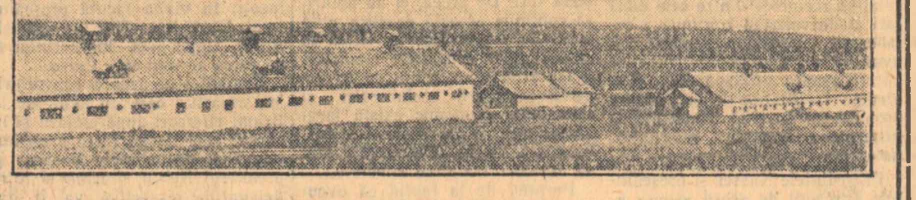
Între spectacole şi recepţii, am vizitat Versailles care se află în plină operă de restaurare, pentru a-l aduce, după studii ample de documentare, la aspectul lui prerevoluţionar. Am regăsit Parisul neschimbat, aşa cum îl ştiam cu douăzeci de ani în urmă, sampanizat de viaţă, cu bulevardele dospind de vuiet şi de oameni timp de 24 de ore pe zi, fără întrerupere; oraşul orbitor de lumini, noaptea, vuind ca o imensă orchestră sincopată; oraşul cu minunate relicve ale istoriei, cu monumente şi muzee pentru care nu-ţi ajung luni de zile a le vizita şi studia pe îndelete; oraşul care te scoală dis-de-dimineaţă şi te culcă hăt-tîrziu; oraşul în care nu ai timp să oboseşti, nici să îmbătrîneşti; oraşul în care 60 de soli ai patriei noastre au lăsat o frumoasă amintire, întorcîndu-se în ţara lor cu ochii plini de o bogăţie de impresiuni şi cu mîndria de a fi purtat acolo, departe de ţară, un frumos mesaj al artei şi culturii noastre.

Pentru salariaţii gospodăriei de stat Pojoreni din raionul Huşi, regiunea Iaşi s-au construit de curînd nouă locuinţe a cîte două apartamente.

Printre cei care s-au mutat în aceste confortabile apartamente se numără tinerii Ion Sava, Gheorghe Zoreanu, Gheorghe Ambrozie şi alţii. (foto nr. 1).

În aceeaşi gospodărie au fost date nu de mult timp în folosinţă cinci grajduri cu o capacitate de 500 animale. (foto nr. 2).

ACTUALITATEA pe scurt

Vizite prieteneşti

● *Miercuri seara au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Danemarca dr. Ion Nicolau, membru corespondent al Academiei R.P.R., profesor la Institutul medico-farmaceutic din Bucureşti, şi dr. Axente Iancu, profesor la Institutul medico-farmaceutic din Cluj, care vor participa la lucrările celui de al VIII-lea Congres internaţional de pediatrie ce se va ţine între 22-27 iulie la Copenhaga.*

● Joi la amiază a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre R. P. Bulgaria, o delegaţie de muncitori, ingineri, tehnicieni şi activişti sindicali de la Trustul de construcţii nr. 3 care, la invitaţia Trustului de construcţii din Russe, va vizita ţara vecină şi prietenă.

● *De cîteva zile se află în ţara noastră, la invitaţia Consiliului General Arlus d-na Grete Ruschitzka, secretară a organizaţiei regionale Oberösterreich (Austria superioară) a Asociaţiei pentru prietenia austro-sovietică.*

● Membrele delegaţiei de femei din Suedia, care la invitaţia Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. ne-au vizitat ţara timp de 18 zile, au părăsit joi Capitala.

Pe ţărmul mării se filmează

Platoul de turnare s-a mutat pe malul mării... Sub soarele torid, pe ţărmul nisipos de la Agigea, un grup numeros de femei, cu părul despletit fluturînd în briza mării, copii înecîndu-şi plînsul în pumni, bătrîni pescari cu bărbile albe, cătau cu privirile desnădăjduite spre marea domolită de furtună. Acolo în larg se vedeau cîteva puncte ce se apropiau, se măreau. Erau lotcile pescarilor ce se întorceau din larg. Iată-le, s-au apropiat de ţărm. Un ţipăt sfîşietor urmat de bocete însoţesc întoarcerea pescarilor. Lipsesc — — pieriţi în valuri — doi dintre cei mai buni, cei mai voinici pescari de larg. Iar Adam Jora, flăcăul atît de voinic şi curajos, zace fără conştiinţă pe fundul unei lotci. E slab şi abia răsuflă...

În spatele acestei mulţimi de „pescari" se găseau puternice reflectoare, aparate de filmat şi o întreagă trupă de regizori, asistenţi, operatori etc.

În zilele acestea, pe ţărmul mării, la Agigea, ca şi în alte părţi de pe litoral, a început turnarea unui nou film romînesc: „Pasărea furtunii" după cunoscutul roman a lui Petru Dumitriu. Versiunea scenarizată —ce a necesitat o muncă de aproape trei ani — aduce pe ecran pe eroii cunoscuţi ai romanului.

Regizorul filmului este Dinu Negreanu, laureat al Premiului de Stat, ajutat de tinerii asistenţi Mihai Bucur şi Mihai Iacob.

Mircea Albulescu, un tînăr absolvent al Institutului de cinematografie va interpreta pe Adam Jora; actriţa Eliza Petrăchescu va fi mama eroului; rolul Ulianei va fi jucat de Margareta Pogonar, studentă a institutului; artistul poporului Costache Antoniu va fi căpitanul.

Pentru figuraţie un număr impresionant de tineri şi vîrstnici — marinari şi pescari din împrejurimi — au primit să contribuie la realizarea acestui nou film romînesc.

În port, de cîtăva vreme, stă ancorată la chei nava „Octombrie Roşu" gătită şi aranjată ca o mireasă la fotograf. Aci se vor turna multe din scenele filmului.

Aşteptăm cu nerăbdare pe ecran „Pasărea furtunii".

GH. PIETRARU

Centre de conservare a legumelor

În cursul săptămînii viitoare se vor deschide pentru gospodinele din raionul Lenin din Bucureşti trei centre de conservare a legumelor. Centrele vor funcţiona în localurile înzestrate cu toată aparatura necesară din calea Rahovei 261 şi 409 şi din calea 13 Septembrie 285.

Muzeul Peleş vă aşteaptă

Muzeul Peleş din Sinaia este deschis în zilele de joi, vineri şi sîmbătă între orele 8—13, iar duminica şi în celelalte sărbători legale între 9—15.

Vizitele se fac în grupuri constituite pe instituţii, întreprinderi sau organizaţii obşteşti.

Întrucît numărul de locuri este limitat, muzeul nu se poate vizita decît în baza unei programări. Pentru zilele de joi, vineri şi sîmbătă, doritorii se vor adresa direcţiei Muzeului Peleş — de preferinţă în scris, sau telefonic — cu 3 săptămîni înainte.

Pentru programarea în zilele de duminică şi alte sărbători, solicitanţii se vor adresa direcţiei artelor plastice din Ministerul Culturii, Piaţa Scînteii, Bucureşti, cu 3 săptămîni înainte.

Programarea este valabilă numai pentru ziua şi numărul de persoane aprobate de muzeu sau Ministerul Culturii.

Copiii sub vîrsta şcolară nu sînt admişi în muzeu.

Un nou institut de proiectare

În cadrul Ministerului Construcţiilor a fost înfiinţat Institutul de proiectare a construcţiilor tip. Înfiinţarea noului institut va economisi un important volum de muncă în proiectare şi va permite o industrializare mai accentuată a lucrărilor pe şantiere, prin folosirea largă a elementelor prefabricate din beton şi beton armat.

Colectivul institutului lucrează acum la definitivarea proiectelor pentru şase noi tipuri de locuinţe individuale şi pentru clădirile din elemente prefabricate mari care vor fi construite în principalele oraşe ale ţării. Se proiectează de asemenea mai multe tipuri de clădiri pentru şcoli elementare, creşe, cămine de zi, cămine culturale. S-a trecut la studiul proiectelor experimentale ale unor construcţii industriale la care se va folosi betonul precomprimat.

Ghetuţe pentru copii sau... greutăţi pentru halterofili?

Priveam copilul cum îşi tîra piciorușele încălţate cu ghete produse de cooperativa „Răsăritul". Un pas, doi şi apoi un popas. Îl necăjeau ghetele butucănoase. L-am scos ghetele şi le-am examinat. Dacă aş fi vrut să dezvolt la copil deprinderi... halterofile le-aş fi găsit pe dată folosinţă. Dar, din păcate, alta era utilizarea necesară...

Cînd te uiţi cu atenţie la ghetele pentru copii, produse de cooperativa „Răsăritul" (ne referim la numere mici — 20-23), observi lipsa de grijă pentru fiecare amănunt în parte. Cîtă deosebire între acestea şi ghetele produse de alte întreprinderi sau cele din Cehoslovacia ce s-au găsit o vreme de vînzare în magazinele noastre...

Desigur, cooperativa „Răsăritul" are la îndemînă mijloace mai modeste. Acestea însă trebuie folosite cu gîndul la cei ce vor purta produsele cooperativei. Alegerea pielei, a tălpii, lipiturile şi cusăturile — toate acestea trebuie făcute cu atenţie sporită, cu atenţia necesitată de lucrurile fine, delicate, destinate unor fiinţe gingaşe.

Şi încă ceva: la multe magazine din Capitală se resimte o lipsă de ghete pentru copii nr 21-23. Se găsesc, în general, numai numere mari. Oare cei mici trebuie să aştepte pînă or creşte ca să poată obţine încălţăminte pe măsura lor?

M. RAMURA

Cît de plăcute sînt clipele de odihnă petrecute la Predeal
Foto: R. COSTIN

AGENDA TURISTICĂ

Luna lui Cuptor îşi revarsă din plin, darnică, zilele sale călduroase, îndemnînd pe tineri de a porni la sfîrşitul săptămînii în excursii spre crestele munţilor sau spre marea albastră.

Şi în sîmbăta aceasta, Biroul de Turism şi Excursii a organizat o serie de plecări în colectiv cu trenul şi autobusele speciale:

PE VALEA PRAHOVEI (Sinaia, Buşteni, Predeal), acceleratele speciale pleacă cu peste 900 de excursionişti, sîmbătă orele 15,38 — înapoierea în Capitală — duminică la orele 19.40.

PE LITORAL vor pleca sîmbătă orele 23,45 peste 550 de tineri ce vor petrece ziua de duminică pe plaja de la Vasile Roaită.

DELTA, cu neasemuitele ei frumuseţi, va fi obiectul excursiei a unui grup de 550 de tineri ce pornesc sîmbătă la orele 13,30 din Bucureşti spre Galaţi, unde se vor îmbarca pe vasul „Republica", ce-i va plimba prin Deltă pînă la Sulina.

SÎMBĂTA, VA PLECA DIN GARA DE NORD un accelerat special, ducînd un grup numeros de excursionişti ce vor petrece sfîrşitul de săptămînă la cabanele din regiunea Stalin (Postăvarul, Capra Neagră etc.).

DE CURÎND B.T.E. a preluat la Snagov o casă de odihnă cu o capacitate de 150 locuri, unde începînd de săptămîna viitoare, tinerii pot petrece zile plăcute şi unde se pot organiza excursii de mai lungă durată.

ÎN FIECARE SAPTAMINA B.T.E. organizează excursii cu autobusul pe distanţa Bucureşti-Predeal şi retur. Plecarea duminică dimineaţă în jurul orelor 5,30. La cererea colectivelor se pot organiza excursii şi în alte direcţii.

EXCURSII DE ZECE ZILE la cabana Borşa din munţii Rodnei. Costul transportului — dus şi întors — cazare şi masa la cantina cabanei pe timp de 10 zile este de 350 lei.

EXCURSII DE 7 ZILE se organizează în munţii Făgăraş (Negoi, Bîlea-Lac, Podragu în Apuseni, Stîna din vale, Podiş, Scărişoara, Retezatu, Baleia, Buta, Pietrele, Lacul Roşu, Ceahlăul). Plecarea în fiecare sîmbătă. Înscrierea şi informaţii la Biroul de Turism şi Excursii din calea Victoriei nr. 112.

35 medalii de aur

Succesul modei romîneşti la Varşovia

La Casa Ziariştilor din Bucureşti a avut loc joi după amiază un simpozion cu tema: „Impresii de la cel de al 7-lea Concurs internaţional de îmbrăcăminte de la Varşovia". Au participat reprezentanţi ai Ministerului Industriei Uşoare, ai U.C.E.C.O.M. şi numeroşi ziarişti.

Au luat cuvîntul tovarăşii: Vasile Petcu, director general al Direcţiei tricotaje şi confecţii din Ministerul Industriei Uşoare, Dora Cojocaru, şefa atelierului modele de confecţii din cadrul Centrului de modele, desene şi contexturi, Herman Valener, director al Direcţiei textile-confecţii din U.C.E.C.O.M., Aram Avachian, director tehnic al Centrului de modele, desene şi contexturi şi Nichifor Oargă, director al Centrului de modele, desene şi contexturi, care au vorbit despre succesele repurtate de produsele industriei uşoare romîneşti prezentate în cadrul celui de al 7-lea Concurs internaţional de îmbrăcăminte de la Varşovia.

Vorbitorii au arătat că acest concurs a constituit un bogat schimb de experienţă între creatorii de ţesături, confecţii şi accesorii pentru îmbrăcăminte din diferite ţări. Eforturile creatorilor de modele din ţara noastră au fost răsplătite prin acordarea a 35 medalii de aur, 10 medalii de argint şi 8 de bronz. A urmat apoi prezentarea celor mai reuşite modele premiate la cel de al 7-lea Concurs internaţional de îmbrăcăminte de la Varşovia.

SPORT — OAMENI DE OŢEL

De la Calafat şi pînă la Sulina, acolo unde drumul fără pulbere al Dunării se sfîrşeşte, apele bătrînului fluviu au fost brăzdate timp de trei săptămîni de 25 de echipaje de caiac şi 5 de canoe; cei peste 100 de canotori şi-au disputat titlul de campion de mare fond al R.P.R.

Timp de trei săptămîni îndrăzneţii canotori n-au avut de ales între vreme urîtă sau frumoasă, între ploaie sau căldură. Le-au înfruntat deopotrivă după dărnicia sau mînia naturii. Un lucru însă este cert: au învins. Au învins nu numai timpul, dar şi intemperiile vremii, oboseala celor 70 sau 80 de km. cît cuprindea o etapă.

Dar poate ar fi mai bine s-o pornim de la capăt...

* *

Într-una din seri stăteam la pupa vasului „I. L. Caragiale", remorcherul expediţiei noastre, încîntat de frumuseţea peisajelor dunărene. Din acest extaz mă întrerupse un prieten.

— Ai developat filmul?

În liniştea de nepătruns a serii vocea lui, altădată melodioasă, mi se părea acum, nu ştiu de ce, brutală, răutăcioasă chiar.

— Minunată-i Dunărea,—i-am răspuns ocolind cu bună credinţă răspunsul pe care îl cerea.

— Mă interesează îndeosebi cîrmaciul Locomotivei.

N-aveam încotro. Pavca, aşa se numeşte prietenul meu, nu mă slăbea de loc. Atunci, fără nici o grabă, am scos din sacul sportiv filmul cu pricina. De îndată ce-l văzu, Pavca îl prinse de un capăt şi începurăm să privim imagine cu imagine.

Cîrmaciul...

Mic la statură Ştefan Balic a trecut de mult de prima tinereţe. Ba, iertat să-mi fie, a depăşit-o chiar şi pe cea de argint. Defaci cumva „moş" nu se supără dar ţine să facă o mică precizare:

— Nepoate dragă, nu-s de loc bătrîn. Sînt însă, ce-i drept, vechi în meserie.

Precizarea cîrmaciului are un dublu înţeles. Vechi şi încercat marinar, vechi şi încercat cîrmaci al canoei 10+1 a asociaţiei Locomotiva, victorioasă în marea întrecere de pe Dunăre.

L-am cunoscut cu 2 sau 3 ani în urmă, luîndu-l drept unul din antrenorii aflaţi cu treburi în această competiţie. Mi-am întărit părerea aceasta zărindu-l atunci cu pagaia[1] în mînă explicînd agitat ceva unui tînăr canotor.

— Cîrmaciul nu-şi prea cunoştea meseria — mă gîndeam.

Printre cei care urmăreau însă pe antrenor de pe mal n-am putut să-l deosebesc apoi pe cîrmaciul canoei. Auzeam doar comenzile scurte, bine calculate ale antrenorului. Echipajul nu-i suficient de omogen, mi-am închipuit eu. E firesc aşadar ca la antrenament antrenorul să se preocupe de această problemă. Spre surprinderea mea, la capătul primei etape canoia care cucerise victoria avea la bordul ei pe bătrînul vîslaş Ştefan Balic.

— S-a îmbolnăvit cumva cîrmaciul? — am întrebat eu pe cineva.

— Nu

— Atunci de ce a vîslit antrenorul? — întreb iarăşi contrariat.

Dilema în care mă aflam era de fapt o simplă neînţelegere. Antrenorul era însuşi cîrmaciul canoei.

— După cum vezi, mi-a spus mai tîrziu, încă nu sînt prea bătrîn. Şi apoi nu uita exemplul meu; sînt doar antrenor.

... şi echipajul Locomotivei

Trecurăm la altă imagine.

— Ştii, mă întreabă Pavca, care-i secretul performanţelor lor?

— Ei bine, să-ţi spun... (Canoia Locomotivei a cucerit anul acesta locul I cu aproape 50' înaintea celei de a II-a clasată, Flamura Roşie).

Dunărea îşi sporise apele ca în fiecare primăvară. Revărsîndu-se în mare, aducea cu ea lucruri care îi stătuseră în cale: copaci cu rădăcină cu tot, scînduri şi cîte şi mai cîte. Pe o asemenea vreme pentru a te încumeta să treci Dunărea cu bacul îţi trebuia curaj, nu glumă. Canoiştii feroviari se antrenau. De pe mai zeci de ochi urmăreau tangajul[2] bărcii purtate de furia valurilor, voinicia şi priceperea vîslaşilor. Pescari din tată în fiu dădeau acum un examen cît se poate de dificil: selecţionarea pentru cursa de mare fond.

Vîslaşii traseră la mal, apoi coborîră din barcă.

— Iar ne vom face de ruşine. Ăştia-s vîslaşii — răbufni cineva dintre „spectatori".

— Nico, pune mîna pe pagaie de nu-ţi convine. La gură nu te întrece nimeni.

Nico Rudelici, unul dintre cei mai buni canotori din Sulina fusese invitat să se antreneze. Dar el refuză, continuînd însă să comenteze pe seama echipajului.

— Nu prea ai sînge de pescar. Altminteri ar fierbe tot sîngele în tine numai la gîndul că şi anul acesta flamuriştii ne-ar putea rîde iarăşi. (În ediţia trecută canotorii Flamurei Roşii i-au învins atît la caiace cît şi la canoe pe feroviari). Şi-apoi dacă vrei să-ţi mai spun, ţine minte un lucru: preţuieşti prea puţin onoarea colectivului nostru.

Nico simţea că se îneacă. Nu i se mai aruncaseră asemenea vorbe în obraz niciodată. Nu se mai putu stăpîni.

— Vreţi să ştiţi un lucru? Am eu o formaţie...

— S-o auzim. De ce taci?

Dintr-unul din buzunare, Nico scoase o hîrtie împăturită la întîmplare, făcută ferfeniţă.

— Să începem cu cîrmaciul: nea Balic. Ceilalţi încuviinţară tăcuţi printr-un semn al capului. Pe stînga: Grigore Andricenco, „rusul" cum îi spunem noi, Mihai Tulbegan, Ilie Alexandru, Pocora Trofin şi lipoveanul Matei Cuţo. Pe dreapta ungurul Szabo Tase, Ifimie Ivanov, Anton Costin şi grecul Lismaş.

— Dar tu, sîrbule?

— Aşa-i, tu ce eşti, impresar?

— Aţi chiorît, nu vedeţi că-i un loc liber pe dreapta?

Ca din senin s-a pornit o ploaie de rîsete. Nimeni nu băgase de seamă şiretlicul lui Nico.

— Straşnici lopătari. Şi pe deasupra sînteţi o barcă multinaţională. Să vă vedem la treabă sfîrşi Nico.

În aceeaşi zi au şi început antrenamentele.

Nu o singură dată cei care au văzut echipajul feroviarilor sosind cu cîteva minute înaintea celorlalte s-au întrebat la fel:

— Care-i secretul?

— Cunosc foarte bine Dunărea — spuneau unii.

— Au forţă în mîini, sînt doar pescari, comentau alţii.

— Cîrmaciul e neîntrecut — gîndeau cei mai mulţi.

S-au mai găsit şi alte răspunsuri. Despre voinţa şi dîrzenia cu care au luptat în fiecare etapă, despre onoarea colectivului lor sportiv pe care o preţuiesc aşa cum se cuvine, nimeni n-a suflat un singur cuvînt măcar.

*

Curînd am sfîrşit de cercetat filmul.

— Mai ai? mă întrebă Pavca.

— Deocamdată nu. Dar mai sînt zile. Filme avem destule, numai vremea să fie frumoasă.

VASILE RANGA

1. Pagaie: vîsla canoiştilor.
2. Tangaj: legănarea bărcii după voia valurilor.

O nouă etapă se va sfîrşi în curînd — Canoiştii au intrat în finiş.

De peste HOTARE

Lucrările celui de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez

HAVRE (19 (Agerpres). — TASS transmite: La ședința din 18 iulie a celui de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez, care a fost prezidată de Marcel Cachin, cel mai în vîrstă activist al Partidului Comunist Francez, a început discutarea raportului prezentat de Maurice Thorez. Primul a luat cuvîntul Doize, secretar al federației din departamentul Bouches du Rhone a partidului comunist, care a analizat în cuvîntarea sa problema algeriană și metodele reglementării ei pașnice.

Lanternier, secretarul uneia din federațiile partidului comunist din departamentul Sena, s-a referit la sarcinile comuniștilor în lupta pentru unitatea de acțiune cu oamenii muncii socialiști.

Vorbitorul a subliniat de asemenea marea însemnătate internațională a hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și a hotărîrii C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la lichidarea cultului personalității și a urmărilor sale".

Jean Cagne, secretar al federației din departamentul Rhone și deputat în Adunarea Națională, a arătat că lucrările celui de al XIV-lea Congres capătă o însemnătate uriașă în condițiile actuale ale luptei pentru slăbirea încordării internaționale.

Considerăm, a spus el, că în prezent există posibilitatea preîntîmpinării războiului. Dar aceasta nu înseamnă de loc că trebuie să slăbim lupta pentru pace. Pentru noi, francezii, o deosebită însemnătate are lupta pentru pace în Algeria.

In încheiere, Cagne a cerut respectarea strictă a principiilor conducerii colective a partidului pe toate treptele.

După aceea, s-a dat cuvîntul lui Roger Garaudy, membru al C.C. al Partidului Comunist Francez, care s-a referit în cuvîntarea sa la problemele ideologice și la politica partidului în domeniul științei și culturii. El a citat date concrete cu privire la decăderea culturii burgheze în Franța și a subliniat că clasele burgheze dominante jertfesc cultura națională oligarhiei financiare.

Garaudy a analizat unele probleme ale situației internaționale actuale, ale evoluției luptei de clasă, dezvoltării creatoare continue a teoriei marxist-leniniste.

Cuvîntarea tovarășului M. A. Suslov

PARIS 19 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de M. A. Suslov la cel de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez, care a spus printre altele:

Ingăduiți-mi, ca din împuternicirea Comitetului Central al P.C.U.S. să vă transmit dv. — delegați la cel de al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Francez, tuturor comuniștilor, oamenilor muncii, marelui popor al Franței un fierbinte salut frățesc din partea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din partea întregului popor sovietic și să vă urez noi succese în lupta pentru pace, democrație și progres social.

Sîntem bucuroși să asistăm la congresul vostru. Comuniștii din Țara Sovietică și întregul nostru popor văd în Partidul Comunist Francez un conducător încercat al clasei muncitoare franceze, un apărător ferm al intereselor oamenilor muncii, un reprezentant vrednic al glorioaselor tradiții democratice și revoluționare ale poporului Franței iubitor de libertate.

Privind în urmă, vedem ce cale eroică și glorioasă a parcurs Partidul Comunist Francez în cele trei decenii și jumătate ale existenței sale, luptînd neobosit pentru fericirea clasei muncitoare, a țărănimii și a tuturor oamenilor muncii din Franța, pentru interesele naționale ale patriei sale.

Intreaga lume știe și prețuiește aportul uriaș pe care harnicul și talentatul popor francez l-a adus științei, culturii, progresului general al omenirii, iar clasa muncitoare franceză dezvoltării mișcării muncitorești internaționale. Numele lui Rabelais și Descartes, Balzac și Moliere, Diderot și Voltaire, Hugo și Zola, Anatole France și Romain Rolland, Julles Guesde și al înflăcăratului luptător împotriva militarismului — Jean Jaures, au devenit mîndria întregii omeniri. Franța a dat lumii Comuna din Paris, a cărei memorie, după cum a spus V. I. Lenin, „este cinstită nu numai de muncitorii francezi, ci și de proletariatul întregii lumi".

Pe bună dreptate, gloriosul Partid Comunist Francez ocupă un loc de cinste și se bucură de respectul profund al partidelor comuniste și muncitorești frățești din toate țările. Comitetul vostru Central — nucleul conducător al partidului vostru călit în luptele de clasă și scumpul nostru prieten și tovarăș Maurice Thorez, activist eminent al mișcării comuniste internaționale, se bucură de o dragoste și un respect bine meritate.

In anii care au precedat cel de al doilea război mondial, partidul comunist a condus lupta pentru interesele vitale ale oamenilor muncii, pentru libertățile și drepturile democratice ale poporului francez, împotriva fascismului și primejdiei războiului.

In perioada celui de al doilea război mondial el a însuflețit lupta franctireurilor și a partizanilor, a apărat cu bărbăție împreună cu întregul popor francez, patria sa împotriva cotropitorilor hitleriști, luptă în care și-au jertfit viețile zeci de mii din cei mai buni fii și fiice ale sale.

Intreaga activitate a partidului comunist în perioada de după război este o mărturie vie că el apără ferm și consecvent interesele vitale ale oamenilor muncii din Franța, drepturile democratice și cuceririle lor sociale. Oamenii muncii din Franța au luptat în mod neobosit sub steagul partidului comunist pentru încetarea războiului în Indochina, s-au ridicat și se ridică cu curaj în sprijinul mișcării de eliberare națională, ținînd minte că nu poate fi liber un popor care asuprește alte popoare. Ei au luptat și luptă cu hotărîre în primul rînd împotriva primejdiei unui nou război și a reînvierii unor noi focare de război în Europa.

Bogata experiență a luptei pentru unitate acumulată de comuniștii francezi este foarte instructivă. Ea ne arată că ori de cîte ori oamenii muncii acționau într-un front unit, grupau în jurul lor toate forțele sănătoase ale națiunii, obțineau mari cuceriri sociale și în același timp creștea prestigiul internațional al Franței, pe cîtă vreme de pe urma scindării unității muncitorești au avut totdeauna de cîștigat dușmanii oamenilor muncii, dușmanii Franței.

Faptul că în prezent comuniștii și socialiștii din Franța acționează împreună tot mai des în lupta pentru interese comune, că actualul Congres al Partidului Comunist Francez acordă o importanță atît de mare problemei unității de acțiune, este o mărturie a năzuinței și voinței oamenilor muncii din Franța de a învinge greutățile și de a găsi mai repede calea spre înfăptuirea acestei sarcini.

Apropierea între poziția partidelor comuniste și cea a partidelor socialiste din diferite țări care are loc în ultima vreme în probleme ca necesitatea interzicerii armei atomice și a reducerii armamentelor, coexistența pașnică a sistemelor sociale diferite, lărgirea relațiilor economice și culturale între popoare, lupta împotriva colonialismului, dovedește necesitatea și posibilitățile sporite pentru unitatea de acțiune ale clasei muncitoare.

In ceea ce îi privește, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, întărind prietenia cu partidele comuniste frățești, tinde de asemenea spre stabilirea și lărgirea contactelor cu partidele socialiste, inclusiv cu Partidul Socialist din Franța, convins fiind că astfel de contacte vor contribui la cauza păcii și socialismului.

Trebuie să constat aici ce-i drept cu regret că unii membri ai delegației SFIO care au vizitat țara noastră încearcă să folosească călătoria lor nicidecum în scopul realizării înțelegerii reciproce, ci nerespectînd angajamentul reciproc de a fi obiectivi, spun unele neadevăruri despre orînduirea sovietică și viața poporului nostru.

Pentru noi este clar că comuniștii și socialiștii au multe interese și sarcini comune și sîntem convinși că nu este departe vremea cînd aceste interese comune vor triumfa asupra vederilor înguste ale unor activiști ai partidelor socialiste.

In actualele condiții istorice, succesul fiecărui partid comunist este determinat în primul rînd de faptul cît de bine exprimă și apără interesele clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii, interesele naționale ale țării sale, de măsura în care linia lui politică ține seama de specificul și tradițiile naționale concrete. Fiecare partid își stabilește singur sarcinile ținînd seama de țelurile finale ale mișcării muncitorești și interesele naționale ale poporului său. Sînt ridicole născocirile dușmanilor că mișcării muncitorești dintr-o țară i s-ar putea impune din afară scopurile și mijloacele de luptă.

Totodată, partidele comuniste sînt legate în mod spiritual de ideologia unică a marxism-leninismului, de devotamentul față de idealurile supreme ale mișcării muncitorești și de principiile internaționalismului proletar. Se înțelege de la sine că și în condițiile actuale sînt necesare menținerea și întărirea legăturilor și a colaborării dintre partidele comuniste.

Aici, la Congresul partidului vostru frățesc, delegația noastră ar dori să vorbească pe scurt despre sarcinile pe care le îndeplinesc în prezent partidul nostru și poporul sovietic, despre greutățile pe care ei trebuie să le biruie și despre rezultatele obținute.

Anul viitor, Uniunea Sovietică va sărbători cea de-a 40-a aniversare a existenței sale. Călăuzit de măreața învățătură a marxism-leninismului, partidul nostru comunist a asigurat pentru prima oară în istorie construirea societății socialiste în U.R.S.S., ceea ce a constituit visul multor și multor generații de oameni ai muncii din întreaga lume.

Prin eforturile eroice ale clasei muncitoare, în U.R.S.S. a fost lichidată într-un termen istoric scurt înapoierea tehnico-economică a țării — grea moștenire a vechii orînduiri burghezo-moșierești — și a fost creată o puternică industrie modernă.

Cu ajutorul frățesc al orașului socialist, masele țărănești au organizat mii de colhozuri în care au început să folosească pe scară largă tehnica modernă, realizările științei și practicii înaintate.

Ca urmare a victoriei socialismului, în țara noastră s-a pus pentru totdeauna capăt exploatării omului de către om, au fost lichidate clasele exploatatoare, șomajul și celelalte plăgi ale vechii societăți.

Țara a făcut un gigantic salt înainte care uimește și acum întreaga lume. Privind drumul pe care l-am parcurs ne convingem încă odată de profunda justețe a politicii partidului nostru, care, în conformitate cu indicațiile marelui Lenin, a proclamat linia industrializării și colectivizării.

Principala atenție a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice este concentrată în momentul de față asupra problemelor unui nou avînt al economiei și culturii țării, ale dezvoltării continue a democrației socialiste. Scopul nostru este ca într-un termen relativ scurt să atingem un asemenea nivel al producției industriale și agricole care să permită ridicarea considerabilă a nivelului de trai al populației, crearea în țară a unui belșug de bunuri materiale și spirituale pentru ca fiecare om sovietic să simtă și mai puternic uriașele posibilități pe care le deschide socialismul.

Ne dăm pe deplin seama că din cauza înapoierii seculare, din cauza greutăților nemaiauzite de care a avut parte primul stat socialist din lume, în sfîrșit, din cauza consecințelor grele ale războiului noi nu am putut crea încă la noi în țară un belșug de bunuri materiale. Vedem clar care sînt sarcinile noastre nerezolvate. Dar sîntem convinși că nu este departe ziua cînd Uniunea Sovietică va fi cea mai bogată țară din lume.

Noi nu minimalizăm dificultățile în rezolvarea acestei sarcini, în special dacă se ține seama de numărul locuitorilor țării noastre; din acest punct de vedere noi deținem locul trei în lume. Trebuie avut în vedere și faptul că țările din Occident au o bază industrială care a fost creată de veacuri în timp ce pînă la revoluție U.R.S.S. a avut o bază industrială neînsemnată și a desfășurat lupta pentru dezvoltarea industrială modernă de mai puțin de 30 de ani.

Poporul sovietic are însă o încredere deplină în forțele sale, el este pătruns de năzuința măreață și de nezdruncinat de a construi societatea comunistă. Calculele ne arată că dacă n-ar fi fost războiul care a frînat dezvoltarea noastră economică cu cel puțin 10 ani, Uniunea Sovietică ar fi atins încă în actualul cincinal, cel de al 6-lea cincinal, nivelul producției industriale a S.U.A., iar în ce privește cele mai importante tipuri de produse, l-ar fi depășit.

(Text prescurtat)

(Continuarea cuvîntării lui M. A. Suslov va apare în numărul de mîine al ziarului nostru).

Plenara C. C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

Raportul tovarășului András Hegedüs

BUDAPESTA 19 (Agerpres) — M.T.I. transmite: După cum s-a mai anunțat, în ședința din 18 iulie a plenarei C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Andras Hegedüs a prezentat raportul cu privire la primul punct de pe ordinea de zi — problemele organizatorice.

Biroul Politic, a spus el, a discutat cererea tovarășului Rakosi de a fi eliberat din funcția de prim-secretar al Comitetului Central și din calitatea de membru al Biroului Politic și este de acord cu această cerere.

In proiectul de rezoluție în această problemă, căruia i-a dat citire Hegedüs, se constată meritele lui Mátyás Rakosi și se spune că C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria îl eliberează pe tov. Rakosi în baza cererii lui personale din calitatea de membru al Biroului Politic și din funcția de prim-secretar al Comitetului Central.

Biroul Politic, se arată în proiectul de rezoluție, consideră că adoptarea acestei hotărîri va servi intereselor partidului, înfăptuirii cu succes a sarcinilor care stau în fața noastră.

Satisfacerea cererii tov. Rakosi de a fi eliberat din funcția de prim-secretar al C.C. este necesară, a continuat tov. Hegedüs, în primul rînd, nu datorită greșelilor săvîrșite, ci datorită faptului că tov. Rakosi, ca prim-secretar al Comitetului Central, în parte datorită bolii sale, în parte datorită vîrstei înaintate, n-a putut să stea în fruntea luptei pentru înfăptuirea sarcinilor care stau în fața partidului. Din cauza bolii sale, timpul de muncă al tov. Rakosi a fost mult limitat în cursul ultimilor doi ani; starea sănătății sale s-a înrăutățit și mai mult în ultimul timp, datorită cărui fapt medicii i-au propus un tratament îndelungat. Aceasta s-a resimțit puternic — atît în munca Biroului Politic, cît și a Comitetului Central. Avînd în vedere aceste circumstanțe, tov. Rakosi a cerut personal să fie eliberat din funcția deținută.

Noi, a spus în continuare tov. Hegedüs, trebuie să ne așteptăm ca în momentul de față dușmanii și chiar unele elemente șovăielnice să încerce să folosească eliberarea tov. Rakosi din funcția de prim-secretar al C.C. pentru a semăna derută; se poate întîmpla ca același lucru să încerce să-l facă elemente de dreapta, grupate în jurul lui Imre Nagy. Trebuie să fim cu băgare de seamă și să curmăm în modul cel mai hotărît toate încercările de a semăna derută. Trebuie să întărim prin toate mijloacele disciplina partidului nostru și să întărim unitatea sa.

In cazul în care cererea tov. Rakosi va fi satisfăcută, Biroul Politic propune alegerea tov. Ernö Gerö ca prim-secretar al Comitetului Central.

Apoi tov. Hegedüs a raportat despre propunerea făcută de Biroul Politic cu privire la schimbarea componenței Biroului Politic și la alegerea de noi membri ai C.C. al partidului și de membri supleanți ai C.C.

★

BUDAPESTA 19 (Agerpres). — M.T.I. transmite: In ședința din 18 iulie, plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria l-a ales pe Janos Kadar secretar al Comitetului Central.

Declarația tovarășului Mátyás Rakosi

BUDAPESTA 19 (Agerpres) — M.T.I. transmite: In ședința din 18 iulie a plenarei Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Mátyás Rakosi a făcut următoarea declarație:

Stimat Comitet Central!

Permiteți-mi să aduc cîteva completări la această cerere a mea. In ce privește starea sănătății mele, sufăr de hipertonie. Tensiunea mea arterială se urcă și cu cîteva zile în urmă medicii au trimis Biroului Politic un comunicat din care voi cita o frază:

„Nu considerăm de loc satisfăcătoare actuala stare a sănătății lui Rakosi și de aceea cerem o intervenție cît mai rapidă pentru a împiedica cu orice preț înrăutățirea sănătății sale".

In ultimii doi ani, tovarășii au observat deseori că eu nu mai mă aflu ca înainte în întreprinderi, în rîndul maselor. Aveau dreptate. Ceea ce ei nu știau era că acest fapt se datorează înrăutățirii sănătății mele. Starea sănătății mele a început să se răsfrîngă asupra calității și cantității muncii mele, ceea ce în această funcție importantă, nu poate decît să dăuneze partidului. Iată ce aș fi vrut să spun cu privire la sănătatea mea.

In ceea ce privește greșelile pe care le-am săvîrșit în domeniul cultului personalității și al încălcării legalității socialiste, le-am recunoscut în repetate rînduri, atît în iunie 1953, în cadrul plenarei Comitetului Central, cît și în mod public. După Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și raportul tov. Hrușciov mi-a devenit clar că greutatea și influența acestor greșeli este mai mare decît considerasem și că prejudiciul adus partidului nostru în urma acestor greșeli este mult mai serios decît am crezut înainte. Aceste greșeli au îngreunat activitatea partidului nostru, au micșorat forța de atracție a partidului și a democrației populare și au împiedicat desfășurarea normelor leniniste ale vieții de partid, conducerii colective, criticii și autocriticii constructive, democratismului vieții de partid și de stat, inițiativei și forței creatoare a maselor largi populare. Și, în cele din urmă, aceste greșeli au oferit dușmanului un cîmp foarte larg de atac. In totalitatea lor, aceste greșeli săvîrșite de mine în funcția de cea mai înaltă importanță a muncii de partid, au adus un prejudiciu grav întregii noastre dezvoltări socialiste.

Trebuia să merg mai departe pentru îndreptarea acestor greșeli. Dacă reabilitarea a avut loc cu întîrzieri, uneori a fost întreruptă, dacă în domeniul lichidării cultului personalității a avut loc în trecut o anumită delăsare, dacă critica și autocritica, precum și conducerea colectivă s-au dezvoltat încet, dacă nu s-a luptat cu suficientă hotărîre împotriva părerilor și metodelor sectare și dogmatice, pentru toate acestea mie, ca prim-secretar al partidului îmi revine o răspundere serioasă.

Stimat Comitet Central!

De peste 4 decenii sînt un militant activ al mișcării socialiste. Am asistat la primii pași ai partidului nostru, am participat la luptele Comunei ungare, la lupta grea împotriva terorii hortyste. După anii îndelungați de închisoare am reușit să ajung ziua cînd puternica Uniune Sovietică a eliberat patria noastră și am putut fi în primele rînduri cînd comuniștii unguri, în condițiile luptei dîrze și crunte, au adus în țara noastră victoria mărețel cauze a socialismului. Sînt convins că partidul nostru, sprijinindu-se pe poporul muncitor, biruind și în prezent în strînsă unanimitate în spiritul Congresului al XX-lea, toate greutățile, învingînd dușmanul și înfăptuind cu în luptă, va păși înainte, pe calea democrației și construcției socialiste, care îl va duce spre un viitor mai bun!

Incheierea tratativelor iugoslavo-egiptene

BELGRAD 19 (Agerpres). — Tratativele iugoslavo-egiptene au luat sfîrșit.

In comunicatul dat publicității se arată că în cursul tratativelor s-au purtat convorbiri sincere asupra tuturor problemelor privind relațiile reciproce dintre cele două țări și dezvoltarea continuă a colaborării iugoslavo-egiptene. A avut loc un schimb prietenesc de păreri asupra principalelor probleme internaționale și asupra problemelor privind dezvoltarea generală a situației internaționale.

Președintele Nasser și președintele Tito sînt de acord asupra aprecierii că procesul dezvoltării favorabile a situației internaționale continuă în direcția slăbirii încordării internaționale datorită eforturilor generale îndreptate spre consolidarea colaborării internaționale și întărirea încrederii între popoare, prin folosirea tot mai fructuoasă a metodei tratativelor în rezolvarea problemelor litigioase.

Cei doi președinți au discutat situația din Orientul Mijlociu și Apropiat. Ei au reafirmat că sprijină hotărîrile conferinței de la Bandung în problema acestor regiuni.

Cei doi președinți au constatat cu satisfacție că relațiile dintre cele două țări se dezvoltă cu succes pe baza principiilor stabilite în declarația comună din 5 ianuarie 1956 și că aplicarea în viață a acestor principii a constituit de pe acum o importantă contribuție la cauza întăririi păcii și a colaborării internaționale.

Cei doi președinți sînt de părere că schimbul direct de păreri și contactele personale la nivelul cel mai înalt s-au dovedit a fi deosebit de utile pentru cele două țări. De aceea, ei au hotărît să continue această practică atît sub forma vizitelor reciproce cît și să se organizeze în viitor în mod regulat consultări reciproce.

Tratativele au arătat că în vederea extinderii colaborării și schimbului economic există largi posibilități, și ca atare s-a luat hotărîrea ca în următoarele luni să înceapă tratative concrete.

Pornind de la faptul că o cunoaștere reciprocă sub toate aspectele a popoarelor celor două țări este una din condițiile hotărîtoare pentru stabilirea prieteniei și colaborării trainice, a fost adoptată o hotărîre cu privire la măsurile privind extinderea colaborării culturale în general și în vederea semnării într-un viitor apropiat a unei convenții culturale, în special.

A fost examinată în special problema colaborării reciproce comune și a acordării de ajutor tehnic, precum și a colaborării în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Cei doi președinți au ajuns la concluzia că și în acest domeniu există de asemenea posibilități serioase în vederea colaborării, acordării de ajutor și a schimbului de informații și că în această privință vor fi luate măsurile corespunzătoare.

Nasser și Nehru au părăsit Iugoslavia

BELGRAD 19 (Agerpres). — La ora 20,30, ora locală, președintele Republicii Egiptene, Gamal Abdel Nasser și primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, împreună cu persoanele care i-au însoțit în vizita făcută președintelui Iosip Broz-Tito, au părăsit R.P.F. Iugoslavia îndreptîndu-se pe calea aerului spre Cairo.

Comunicatul asupra convorbirilor tripartite care au avut loc la Brioni miercuri după-amiază și în cursul zilei de joi între președintele Tito, președintele Nasser și premierul Nehru, precum și între delegațiile respective va fi dat în cursul zilei de vineri.

Peste zece milioane de țărani împroprietăriți în R. D. Vietnam

HANOI 19 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 18 iulie Consiliul de Miniștri al Republicii Democrate Vietnam a dat publicității un comunicat în care anunță că sarcina lichidării feudalismului în Vietnamul de nord a fost în cea mai mare parte îndeplinită. Clasa moșierilor a fost desființată și pămîntul a fost împărțit milioanelor de țărani. Cu începere din aprilie 1954 în R.D. Vietnam s-a înfăptuit reforma agrară în cinci stadii în regiuni avînd o populație totală de 10.300.000 de locuitori.

In 24 de ore

MOSCOVA. — In seara zilei de 17 iulie delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu E. A. Furțeva, s-a întîlnit cu un grup de membri ai Camerei Comunelor și Camerei Lorzilor.

VARȘOVIA. — A. Zawadski, președintele Consiliului de Stat al R.P. Polone, a trimis o telegramă tovarășului dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., prin care îi urează grabnică însănătoșire.

MOSCOVA. — La invitația C.C. al P.C.U.S. se află în vizită la Moscova o delegație de vechi militanți ai mișcării muncitorești din Rominia. Membrii delegației au vizitat Moscova și localitatea Gorki Leninskie.

NEW YORK. — La 18 iulie a părăsit New York, plecînd cu avionul la Moscova, A. A. Gromiko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., care a participat la lucrările Comisiei O.N.U. pentru dezarmare în calitate de reprezentant al U.R.S.S.

MOSCOVA. — Ministerul Culturii al U.R.S.S. a hotărît să transmită R. P. Polone operele pictorului polonez Alexandr Schaczewski, care se află în păstrare la Muzeul de Istorie din Lvov.

Joc primejdios

B. Z. („Berliner Zeitung") din 18 iunie 1956 relatează următoarele:

Klaus S. în vîrstă de 15 ani, mare amator de filme americane cu gangsteri și cow-boy, încărcîndu-și pistolul a tras în prietenul său Volker H., tot de 15 ani, care rănit grav în stomac, a fost internat de urgență în spitalul Rudolf Virchow. Dar acesta nu este singurul caz. In ultima vreme, asemenea „jocuri primejdioase" practicate de tinerii vest-germani dau mult de lucru spitalelor din Berlinul Occidental sau din alte orașe.

Textul afișului:
TRANDAFIRUL GALBEN DIN TEXAS
ASTAZI PREMIERA

Un comunicat al conducerii Partidului Comunist Italian

ROMA 19 (Agerpres). — Biroul de presă al Partidului Comunist Italian a dat publicității următorul comunicat:

„Conducerea Partidului Comunist Italian s-a întrunit pentru a asculta comunicarea delegației sale care a vizitat recent Moscova, unde a avut îndelungate convorbiri prietenești cu conducătorii P.C.U.S. Aprobînd activitatea delegației, conducerea partidului își exprimă în primul rînd satisfacția profundă pentru atmosfera cordială și spiritul de sinceră prietenie și încredere reciprocă în care s-a desfășurat întîlnirea. Această întîlnire confirmă prietenia și solidaritatea frățească dintre Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Comunist Italian bazate pe învățătura marxist-leninistă și pe spiritul internaționalismului proletar. Conducerea partidului reafirmă în special că comuniștii italieni aprobă întru totul activitatea curajoasă și pozitivă pe care au desfășurat-o și o desfășoară conducătorii P.C.U.S. în vederea lichidării totale a urmărilor cultului personalității lui Stalin atît în Uniunea Sovietică, cît și în mișcarea muncitorească internațională.

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. din 30 iunie constituie o contribuție importantă la explicarea cauzelor care au dus la apariția cazurilor inadmisibile îndelungate și grave de încălcare a democrației și legalității în statul sovietic, care și-a păstrat totdeauna caracterul său democratic și socialist fundamental. Această hotărîre constituie de asemenea o contribuție efectivă la discuția sinceră și deschisă care se desfășoară în sînul mișcării muncitorești internaționale și la care partidul nostru ia parte activ. Acest contact cu conducătorii P.C.U.S. confirmă din nou spiritul solidarității frățești ce stă la temelia relațiilor dintre partidele comuniste, care, fiecare în condițiile țării sale, luptă pentru democrație, pace și socialism".

S.U.A. intenționează să continue cursa înarmărilor atomice

WASHINGTON 19 (Agerpres). — TASS transmite: In cadrul conferinței de presă obișnuite de la Departamentul de stat al S.U.A., lui Dulles i s-au pus întrebări în legătură cu posibilitatea reducerii forțelor armate ale S.U.A. Dulles a răspuns că el se pronunță pentru „o concepție largă a politicii noastre de apărare care pune în primul rînd accentul pe forță". Secretarul de stat a dat un răspuns evaziv la întrebarea cum ar privi S.U.A. o reducere a forțelor armate ale N.A.T.O., dacă această reducere va fi înfăptuită. El a subliniat însă că „militarii nu prea sînt dispuși să-și micșoreze calculele în domeniul forțelor armate..." După părerea guvernului S.U.A., a spus el, toți membrii N.A.T.O. trebuie „să-și aducă contribuția", Dulles a subliniat îndeosebi că R.F. Germană trebuie să formeze 12 divizii.

Răspunzînd la întrebările corespondenților în legătură cu noile propuneri sovietice în domeniul dezarmării, Dulles a recunoscut sinceritatea propunerilor sovietice. In același timp el a încercat să semene neîncredere față de aceste propuneri, afirmînd că ele sînt determinate de considerente de ordin militar.

In răspunsul la întrebarea dacă slăbirea încordării internaționale poate da Statelor Unite temei să se ocupe de problema reducerii forțelor lor armate, Dulles a lăsat să se înțeleagă că S.U.A. intenționează să continue cursa înarmărilor atomice.

Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului

Astăzi începe la Belgrad:

A XV-a ediție a Jocurilor Balcanice

BELGRAD (prin telefon).

Zilele de 20, 21 și 22 iulie sînt așteptate cu nerăbdare de cetățenii Belgradului. Cea de a XV-a ediție a Jocurilor Balcanice de atletism este întîmpinată de locuitorii orașului cu interes viu și bucurie sinceră. Intregul Belgrad trăiește sub semnul Jocurilor Balcanice. Orașul este împodobit cu lozinci legate de cea de a XV-a ediție a Jocurilor Balcanice, cît și cu steagurile țărilor participante.

La Belgrad au sosit deja aproape toți participanții la Jocurile Balcanice, aproape 60 de ziariști, precum și numeroase personalități sportive internaționale.

Astă seară (joi n.r.) în cea mai mare piață a Belgradului în fața Operei Populare a avut loc un mare miting închinat participanților la Jocurile Balcanice. Aceștia au fost salutați de vicepreședintele Comitetului orășenesc al Belgradului. Cu această ocazie au fost înălțate steagurile celor 5 țări participante la Jocurile Balcanice.

Calendarul Jocurilor Balcanice care încep astăzi este următorul:

VINERI 20 IULIE: semifinalele 400 m. garduri, semifinale și finală 100 m. plat, direct finală 800 m., 10.000 m., aruncarea greutății, aruncarea suliței, și săritura în înălțime.

SIMBATA 21 iulie: finala la 400 m. garduri, semifinale și finala la 200 m., semifinale la 110 m. garduri, direct finala la 1500 și 3.000 m., cursa cu obstacole, săritura în lungime, aruncarea ciocanului, și ștafeta 4x100 m.

DUMINICA 22 IULIE: maratonul (42,195 km.), finala la 110 m. garduri, finala la 400 m. plat, 5.000 m. direct finala, sărituri cu prăjina, aruncarea discului, și ștafeta 4x400 m.

La fiecare dintre aceste probe participă 10 concurenți, din fiecare țară cîte 2. Rezultatele obținute de primii 6 se cotează în favoarea reprezentativei din care face parte atletul în felul următor: primul 6 puncte, al doilea 5 puncte, al treilea 4, al patrulea 3 puncte, al cincilea 2 puncte, al șaselea un punct. La ștafetă punctele se vor calcula în modul următor: echipa întîia 12 puncte, a doua 9 puncte, a treia 6 etc. Primii trei clasificați vor primi următoarele medalii al Jocurilor Balcanice: Primul concurent medalia de aur, al doilea — medalia de argint și al treilea — medalia de bronz. Mareșalul Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, va oferi personal, cupa echipei învingătoare. Zilnic apar în presă pronosticuri cu privire la echipa care va cuceri cupa oferită de mareșalul Tito.

Pronosticul întocmit de Velimir Ilici, un fost fruntaș al atletismului jugoslav, publicat în ziarul „Politica", prevede o victorie minimă a echipei iugoslave asupra reprezentativei R.P.R., un avantaj de trei puncte față de reprezentativa Bulgariei, 4 puncte față de reprezentativa Greciei și cinci față de cea a Turciei. Ziarul „Sportul" calculînd rezultatele obținute de cei mai buni atleți ai țărilor participante trage concluzia după toate aparențele „...că finalul Balcaniadei va fi o luptă aprigă între atleții: Iugoslaviei, Rominiei și Bulgariei". Aceasta o vom putea vedea încă de vineri după amiază cînd vor începe primele întreceri.

M. KOVACEVICI

Pe scurt

● Pe stadionul „Republicii" se desfășoară astăzi cu începere de la ora 20, întîlnirea internațională de box dintre echipele selecționate ale orașelor București și Paris. In vederea acestui meci, oaspeții au deplasat la București un lot valoros de pugiliști din care fac parte numeroase speranțe ale boxului francez.

Intîlnirea va fi condusă de arbitrii V. Kubrt (R. Cehoslovacă), T. Larsson (Suedia), R. Vaisberg și G. Dimitrieff (Franța), H. Stănescu, B. Robert și M. Ghinescu (R.P.R.).

● Echipa selecționată de fotbal a asociației Traktor din R. P. Ungară și-a continuat turneul în țara noastră, întîlnind joi la Fălticeni echipa Recolta din localitate. Meciul s-a terminat la egalitate 1—1 (0—0). Duminică 22 iulie, pe Stadionul Dinamo, echipa maghiară va susține o întîlnire cu selecționata asociației Recolta.

● Pe stadionul Dinamo din Capitală s-a disputat joi după-amiază întîlnirea internațională de fotbal dintre echipa de categoria B Dinamo 6 și formația bulgară Spartak Ruse (R. P. Bulgaria). Jucătorii dinamoviști au obținut victoria cu scorul de 7-1 (2-1).

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Chitarele dragostei — **Patria, Elena Pavel, Doina, Olga Bancic**; Amanții din Toledo — **Magheru, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Infrățirea între popoare, Gh. Doja, Alex. Sahia, N. Balcescu**; Contele de Monte Cristo — seria I-a — **București, 23 August, 1 Mai**; Contele de Monte Cristo — seria a II-a — **Republica, Filimon Sîrbu, 8 Martie, Libertății, T. Vladimirescu**; Valea verde, Doi boi năzdrăvani — **Maxim Gorki**; Actualitatea în imagini, Reportaj din Carpați, Expediția sovietică pleacă în Antarctica, Arta populară chineză, Pentru un trai sănătos, Gîscanul îngîmfat, Dans țigănesc — **Timpuri Noi**; Nicolas Nickleby — **Lumina**; La mere, Popescu 10 în control — **Central, Boleslaw Bierut**; Cavalerul fără lege — **Victoria**; Arlberg Expres, București, oraș înflorit — **Tineretului**; Pe răspunderea mea — **Unirea**; Marile speranțe — **Alex. Popov**; Aventură la castel — **8 Mai**; Hamlet — **Grivița**; Bel Ami — **Vasile Roaită**; Serenada străzii — **Cultural**; Ganga — **Arta**; Călușeii — **Munca**; Drum însîngerat — **Miorița**; Mîine va fi prea tîrziu — **Moșilor**; Ali Baba și cei 40 de hoți — **Donca Simo**; Dragoste pierdută — **Gh. Coșbuc, Ilie Pintilie**; Umbre în port — **Popular**; Vagabondul — seria I-a — **M. Eminescu**; Carola Lamberti — **Volga**; Poemul Pedagogic — **Aurel Vlaicu**; Melodii nemuritoare — **Carpați**; Semne particulare — **C. David**.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52